

ੴ

आनंद साहब जी

अध्यात्म की ओर एक सफर
डोगरी अनुवाद

अनुक्रमणिका

1.	आनंद साहब जी -----	1
2.	अरदास-नमाज -----	20
3.	रूह दा रस्ता -----	24
4.	सफर दे वास्ते दरशन -----	26
5.	महलियों की भूमिका -----	28
6.	पगड़ी दा महत्व -----	31
7.	वनिमरता कुंजी सार अपने सफर च -----	33

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ
ਰਾਮਕਾਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਆਨੰਦੂ

੧੭ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
ਏ ਓ ਮੇਰੀ ਮਾਁ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਚ ਸਿਰਫ ਖੁਸ਼ੀ ਏ ਕੀਜੇ ਮਿਗੀ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਦਾ ਏ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
ਏ ਸਤਗੁਰੂ ਨਾਲ ਮਿਲਨ ਤੇ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਤੇ ਸਾਂਤੁਲਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਆਨੰਦਮਯ ਰਾਗ ਬਜਦਾ ਹੋਵੇ।

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
ਏ ਏਸਾ ਲਗਦਾ ਏ ਜੇ ਕੀਮਤੀ ਗਹਨੇ-ਰੂਪੀ ਸਾਂਗੀਤ ਦੇ ਰਾਗ ਅਪਨੇ ਪਰੀ-ਰੂਪੀ ਪਰਿਵਾਰੋਂ ਦੇ ਕਨੈ-ਕਨੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਤੀ ਗਾਨੇ ਆਸਟੈ ਆਏ ਨ।

ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ਏ ਜੇਡੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬਸਾਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਤੀ ਗਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਏ, ਏ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਨ ਦੇ ਬਾਦ ਮਨ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ੧॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਏ ਓ ਮੇਰੇ ਮਨ, ਸਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਂ ਲੀਨ ਰਹੋ।

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
ਏ ਹੈ ਮਨ, ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਭੁਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
ਏ ਓਹ ਤੁੰਦਾ ਸਾਥ ਦਿਦਾ ਰੈਹਾਂ ਤੇ ਤੁੰਦੇ ਸਾਰੇ ਕਮਮ ਪੂਰਾ ਕਰਗ।

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਏ ਤੁਸ ਤੁਸ ਪ੍ਰਭੂ ਗੀ ਕੀਂ ਮੁਲਦੇ ਓ ਜੇਡਾ ਸਥ ਕਿਥ ਪੂਰਾ ਕਰਨੇ ਚ ਸਮਰਥ ਏ?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥
ਏ, ਏ ਨਾਨਕ ਕਹਤੇ ਹਨ, ਏ ਮੇਰੇ ਮਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰ ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਖਨਾ। ੨॥, ਏ ਏ ਸਚੇ ਮਾਲਿਕ, ਤੇਰੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
ਹੇ ਸਨਾਤਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤੇਰੇ ਸੁਰੋਧ ਘਰ ਚ ਕੇ ਏ?

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਣੇ ॥
ਐ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਥ ਕੁਛ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਂਦੇ ਹੋ।

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਣੇ ॥
ਐ ਜੋ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸ਼ੁਤਿ ਗਾਂਦੇ ਨੇ, ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਤੁਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਸਦਾ ਹੈ।

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ਐ ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਜਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਤੁਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਸਦਾ ਹੈ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥
ਐ, ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਐ ਸਚੇ ਮਾਲਿਕ, ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ੩॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥
ਐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਚਾ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
ਐ ਤੁੰਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਂ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰ ਐ ਜਿਸਨੇ ਹਰ ਕਿਸ ਦੀ ਭੂਖ ਗੀ ਖਤਮ ਕਰੀ ਦਿੱਤਾ ਐ।

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
ਐ ਜਿਸ ਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਇਛਾਏਂ ਗੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਐ, ਓਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚ ਸ਼ਾਂਤਿ ਤੇ ਸੁਖ ਕਨੈ ਬਸ਼ੀ ਗੇਆ ਐ।

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਐ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਆਭਾਰੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਗੀ ਏ ਮਹਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਐ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥
ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਸੰਤ, ਧਾਨ ਸੇ ਸੁਨੋ ਔਰ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸੇ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥੪॥
ਐ, ਐ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਚਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ੪॥

ਵਾਜੇ ਪੰਜ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ॥
ਐ ਤੁਸੀਂ ਸੌਭਾਗਿਆਲੀ ਦਿਲ ਘਰ ਰਖਾਬ ਪਖਾਵਾਜ, ਤਾਲ ਢੁੰਘੂ ਤੇ ਸ਼ਾਂਖ ਚ ਪੰਜ ਕਿਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕਨੈ ਅਵਰਣੀਧ ਸ਼ਬਦ ਗ੍ਰੰਜਦੇ ਨ।

ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥
ਐ ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਿਆਲੀ ਦਿਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੰਜ ਸ਼ਬਦ ਬਜਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਅਪਨੀ ਤਾਕਤ ਰਖੀ

है।

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ऐ हे भगवान, पंज कामुक स्वर्गदूतें गी वश च करियै तुसें बी भयानक काल गी मारी दित्ता ऐ।

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਰੋ ॥

ऐ प्रभू दा नां सिर्फ उह जीवां ने ही इस्तेमाल कीता है, जिन्हां दी किसमत शुरू तों ही इस तर्हा लिखी होई है।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

ऐ , ऐ नानक कहंदा है कि जदों दिल विच 'अहद' शब्द गूंजदा है तां उथे सुख हासिल हो जांदा है। ५॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ऐ परमात्मा दी सच्ची भक्ति दे बगैर एह शरीर बेकार ऐ।

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

ऐ इक गरीब क्षुद्र शरीर सच्ची भक्ति दे बिना की कर सकदा ऐ?

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ऐ हे बनवारी तेरे सिवा कोई होर काबिल नहीं, मेहरबानी कर दे।

ਏਸ ਨਉ ਹੇਰੁ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ऐ इस शरीर दी कोई होर थाह् र नेई ऐ, ध्यान च लगेने कत्तै गै इसदा सुधार कीता जाई सकदा ऐ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥

ऐ , ऐ नानक कहंदा है कि परमात्मा दी भक्ति दे बिना ए बेचारा शरीर की कर सकदा है? ६॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

ऐ हर कोई सुख दी गल्ल करदा है पर सच्ची सुख गुरु जी तों सिख गई है।

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ऐ सच्ची सुख उस गुरु कोला सिक्खी गई ऐ जेड़ा अपने लाडले सेवकें उपर सदा मेहरबानी करदा ऐ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

ऐ गुरु दी किरपा नाल सारे पाप दा नाश करदा है ते अक्खां विच ज्ञान दी एंटीमोन पांदा है।

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ऐ ਜਿੰਦੇ ਅਂਦਰੂਨੀ ਆਤਮ ਕਨੈ ਲਗਾਵ ਖੋਈ ਗੇਦੇ ਨ, ਸਚੇ ਪ੍ਰਮੂਨੈ ਅਪਨੇ ਸ਼ਬਦੋਂ ਦੇ ਜ਼ਰਿਏ ਤੁਂਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਗੀ ਸੁਨਦਰ ਬਨਾਈ ਦਿੱਤਾ ਐ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਸਚੀ ਸੁਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ੭॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ऐ ਐ ਬਾਬਾ, ਜਿਸ ਇੰਸਾਨ ਗੀ ਤੁਸ ਦੇਂਦੇ ਓ, ਉਸੀ ਮਿਲਦਾ ਐ।

ਪਾਵੈ ਤ ਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

ऐ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੀ ਗੈ ਮਿਲਦਾ ਐ ਜਿਸਗੀ ਤੁਸ ਅਪਨੇ ਆਪ ਗੈ ਦੇਈ ਸਕਦੇ ਓ।

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ऐ ਕੋਈ ਤਲਝਨ ਚ ਖੋਈ ਗੇਦਾ ਐ ਤੇ ਦਸ ਦਿਸਾਏਂ ਚ ਮਟਕਦਾ ਐ, ਪਰ ਕੁਸੈ ਨੇ ਨਾਂਡ ਕਨੈ ਚਿਪਕਦੇ ਹੋਈ ਅਪਨੀ ਜਿੰਦਗੀ ਸਫਲ ਬਨਾਈ ਦਿੱਤੀ ਐ।

ਗੁਰ ਪਰਮਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

ऐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਰ੍ਜ਼ੀ ਜੋ ਪਸੰਦ ਆਯਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਤਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਸ਼ੁਦਧ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਇੰਸਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਮੂਲ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ੮॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੇ ਅਕਬਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

ऐ ਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਸੰਤ, ਆਓ ਮਿਲਿਏ ਅਕਥਨੀਧ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਹਾਨੀ ਸੁਨਾਚੇ।

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਬਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥

ऐ ਆਓ ਅਸ ਅਕਥਨੀਧ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਹਾਨੀ ਸੁਨਾਚੇ ਤੇ ਸੋਚਚੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਕਨੈ ਤੁਂਦੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਈ ਸਕਦਾ ਐ।

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥

ऐ ਭਗਵਾਨ ਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਨੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਮਨ ਤੇ ਧਨ ਗੀ ਗੁਰੂ ਗੀ ਸੌਂਪਨੇ ਤੇ ਤੁਂਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨੇ ਕਨੈ ਗੈ ਮਿਲਦਾ ਐ।

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਰਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਂਦੀ ਸਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਗਾਓ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਬਿਹੁ ਅਕਬਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥

� ਨਾਨਕ ਕਹਤੇ ਹਨ, ਹੇ ਸੰਤਾਂ, ਸੁਨੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਅਵਰਣੀਧ ਕਹਾਨੀ। ੯॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ऐ हे चंचल मन, चतुराई दे जरिए कुसै ने परमात्मा गी हासल नेई कीता। , ऐ ओ मेरे मन, सुनो ध्यान से।

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

ओ मेरे मन सुनो, बुद्धि दे जरिए किसे ने परमात्मा दा एहसास नहीं होया

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ऐ एह माया ऐसी मोहक ऐ जिसने जीव-जंतुएं गी विस्मृति च गुमराह करी दित्ता ऐ ते उनेंगी सच्चाई गी भुल्ली दित्ता ऐ।

ਮਾਇਆ ਤੁ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

ऐ इस मोहिनी माया गी बी उस परमात्मा ने रचे दा ऐ जिसने जीवें दे मुंह च भ्रਮ दी छल-कपट जड़ी-बूटी पाई दित्ती ऐ।

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ऐ मैं अपने आप गी उस परमात्मा दे सामने सौंਪदा हां जिसने मिगी नाम दा मीठा आकर्षण दित्ता ऐ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

ऐ , ऐ नानक कहंदा है, ऐ चंचल मन, चतुराई दे जरिए किसे ने परमात्मा की प्राप्ति नहीं की। १०

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ऐ अरे प्रिय मन, सदा सच्चाई दा ध्यान करो।

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ऐ इह परिवार जो तुसीं वेखदे हो, तुहाडे नाल नहीं गया।

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ऐ तुस उस परिवार दी चिंता की करदे ओ जेड़ा तुंदे कन्ने नेई गेआ?

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੇਤਾਈਐ ॥

ऐ ऐसा कम्म बिल्कुल नेई करना चाहिदा जेहदे कन्ने अंत च पछतावा होई जा।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ऐ तुस सतगुरु दी शिक्षा सुनो ते एह तुंदे कन्ने गै रौहग।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥

ऐ , ऐ नानक कहते हैं प्यारे मन, सदा सच्चाई का ध्यान कर। ११ ॥

ਅਗਾਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ऐ हे दुर्गम, अदृश्य परमात्मा, कोई तेरा अंत नहीं पाया।

ਅੰਤੇ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

ऐ कोई तेरा अंत नहीं पाया, तुसीं आप ही जानदे हो।

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥

ऐ इह सारे जीव तेरा नाटक हन, इस संदर्भ विच की आख सकदा है?

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ऐ तुसीं, जिस ने इस दुनियां नूँ पैदा कीता है, सब कुछ बोल रहे ते देख रहे हो।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤੁ ਸਦਾ ਅਰੰਮ੍ਭੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

ऐ, ऐ नानक कहंदा है कि हे रब तू सदा अगम हो, किसे ने तेरा अंत नहीं पाया। १२ ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ऐ गुरु तों ओह अमृत मिलया है जिस नूँ देवता, मनुख ते ऋषि वी ढूँढदे हन।

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ऐ गुरु दी कृपा नाल अमृत मिल गया है ते परम सच्वाई मेरे मन विच बस गई है।

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

ऐ हे रब, तुसीं सारे जीव रच दिते हन, पर बहुत ही कम कोई गुरु दे चरणं नू वेखण ते छूने आया होवे।

ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਅਰੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ऐ उन्दा लालच ते अहंकार चली गेया ते उसी सिर्फ सतगुरु भलाई ही मिली गई ऐ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

ऐ, ऐ नानक कहंदा है कि जिस ते खुद भगवान खुश होन, उस नूँ गुरु तों अमृत मिलया है। १३ ॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

ऐ ਭक्तें दा जीवन आचरण दुनिया दे होर लोकें कोला बक्खरा ऐ।

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

ऐ भक्तें दा जीवन आचरण बेजोड़ ऐ कीजे उनेंगी बड़ा गै कठिन रस्ते पर चलना पौदा ऐ।

ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਅਰੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਲਣਾ ॥

ऐ लालच, लालच, अहंकार ते प्यास छोड़ने दी ज्यादा गल्ल नहीं करना चाहंदे।, ऐ उनेंगी इस

रस्ते पर जाना पौंदा ऐ जेहङ्गा तलवार दे धार कोला बी तेज ते अग्ग कोला बी घट्ट ऐ।

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

ਜिंदगी च ओह् जेहङ्गा रस्ता अपनांदे न ओह् दोधारी तलवार कोला बी तेज ते बालें कोला बी पतला (चुनौती ते चुनौतीपूर्ण) ऐ। ग

ਗੁਰ ਪਰਮਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ऐ गुरु दी किरपा नाल जिन्हां ने अपना अहंकार त्याग दित्ता है, उहनां दी इच्छा परमात्मा विच विलीन हो गई है।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

ऐ, ऐ नानक दा आखना ऐ जे भक्तें दा जीवन आचरण दुनिया दे लोकें कोला युगों-युगों थमां गै बक्खरा ऐ। १४॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ऐ हे प्रभू, असीं चलदे हां जिवें तेरे चलदे हो। तेरे गुण न जाने।

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥

ऐ तुस जिस रस्ते उप्पर लांदे ओ, अस उसी तुंदी मर्जी दे मताबक गै चलने आं।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ऐ तेरी किरपा नाल जिन्हां दा नां तुहानू याद है, ओह सदैव तेरा ध्यान करदे रहंदे ने।

ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ऐ जिन्हां नू तुसीं अपनी कहानी सुनांदे हो, गुरु दे दरवाजे ते सुख हासिल करदे ने।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥

ऐ, ऐ नानक कहंदा है हे सच्चे गुरु जी जीवां नूं जिवें चाहुंदा है उह नियंत्रण करदा है। 15।

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

ऐ एह सुन्दर शब्द अपने आपै च परमात्मा दी स्तुति ऐ।

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ऐ सतगुरु ने सदा सुन्दर शब्दां दी गुणगान कीती ऐ।

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥

ऐ एह गल्ल उनें लोकें दे दिमाग च बसी गई ऐ जिंदी कਿਸਮਤ शੁरू थਮां गै लਿखी गेदी ऐ।

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ऐ ਕਿਸ਼ ਲੋਕ ਭਟਕਦੇ ਰੌਹਦੇ ਨ ਤੇ ਮਤੀ ਗਲਲ ਕਰਦੇ ਰੌਹਦੇ ਨ ਪਰ ਉੱਦੀ ਗਲਲਬਾਤ ਦੇ ਰਾਏ ਕੁਸੈ ਗੀ ਬੀ ਕਿਸ਼ ਹਾਸਲ ਨੇਈ ਹੋਈ ਸਕੇਅ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਗੁਰੂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼ਕਦ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ੧੬ ॥

ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ऐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧਾਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਦ਼ਹੁ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ।

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ऐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧਾਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਦ਼ਹੁ ਹੋ ਚੁਕੇ ਨੇ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ ਗਏ।

ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

ऐ ਓਹ ਅਪਨੇ ਮਾਂ-ਘੋ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਨ੍ਨੇ-ਕਨ੍ਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਈ ਗੇਦੇ ਨ ਤੇ ਉੱਦੇ ਕਨ੍ਨੇ ਸੰਗਤ ਕਰਨੇ ਆਹੇ ਬੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਈ ਗੇਦੇ ਨ।

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ऐ ਹਰਿ ਦਾ ਨਾਮ ਮੁੰਹ ਨਾਲ ਜਪਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਕਾਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਦ਼ਹੁ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ਼ੁਦ਼ਹੁ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਓਹ ਸ਼ੁਦ਼ਹੁ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ੧੭॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥

ऐ ਧਾਰਮਿਕ ਕਮੇਂ ਗੀ ਕਰਨੇ ਕਨ੍ਨੇ ਮਨ ਚ ਜਨਮਜਾਤ ਜਾਨ ਪੈਦਾ ਨੇਈ ਹੋਂਦਾ ਤੇ ਜਨਮਜਾਤ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਗੈਰ ਮਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾਏਂ ਗੀ ਦੂਰ ਨੇਈ ਹੋਂਦਾ।

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ऐ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤੇ ਕਈ ਲੋਕ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਥਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥

ऐ ਇਵ ਅਨੰਦਰ ਆਤਮ ਜਨ ਸ਼ਕ ਔਧ ਜਨਯਭਾਤਮਾ ਕੀ ਜਨਯਭਾਤਮਾ ਸ਼ੋ ਗਈ ਸ਼ੈ , ਕਮਾ ਜਨਯਭਾਤਮਾ ਕੀ ਜਨਯਭਾਤਮਾ ਸ਼ੋ ਜਾ ਵਕਤਾ ਸ਼ੈ ?

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ऐ ਮਨ ਗੀ ਸ਼ੁਦ਼ਹੁ ਕਰਨੇ ਆਸਤੈ ਸ਼ਬਦੋਂ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਓ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਓ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੯॥

ऐ , ऐ नानक आखदा है कि गुरु दी कृपा नाल सहज ज्ञान पैदा होंदा है ते इस तर्ह मन तों शक ते चिंता दूर हो जांदी है। १९ ॥

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

ऐ कोई दिल गंदा है पर बाहर तों साफ-सुथरे होन दा नाटक करदा है।

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥

ऐ जेहड़ा बाहर तों शुद्ध होन दा नाटक करदा है ते दिल विच गंदा है, ओ जुआ विच ही जन्म गवा चुका है।

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ऐ प्यास दी इस वड्ही बीमारी नाल जूझदा है ते मन तों मौत भुल चुका है।

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੇ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

ऐ इस नां गी वेदें च बेहतरीन दस्सेआ गेदा ऐ पर एह लोक इसगी नेईं सुनदे ते भूत-प्रेत दी तर्ज पर भटकदे रैहदे न।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

ऐ , ऐ नानक आखदा है कि जिन्हां ने सच्वाईं नूँ छड़ू के झूठ नाल लगाव कर दिता है, उहनां ने जुआ विच ही अनमोल जन्म गवा दिता है। १९॥

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

ऐ कुछ लोग दिल च शुद्ध ते बाहरले पासे बी शुद्ध होंदे न।

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥

ऐ ऐसा व्यक्ति जो दिल शुद्ध है और बाहर से सतगुरु की शिक्षा के अनुसार नेक कर्म करके पैसा कमाता है।

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁੱਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ऐ झूठ इन्हां नूँ छूवे वी नहीं ते उहनां दा मन सच्वाईं विच डुबदा रेहंदा है।

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ऐ सिर्फ उह बपारी ही अच्छे हन जिन्हां ने जन्म दा फायदा रत्र जिन्ना बेशकीमती हासिल कीता होवे।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥

ऐ , ऐ नानक कहंदा है कि जिन्हां दा मन शुद्ध है, ओह हमेशा अपने गुरु दे नाल ही रहंदे ने। 20॥

ਜੇ ਕੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖ ਹੋਵੈ ॥

ऐ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿ਷ਧ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਆਮਨੇ ਸਾਮਨੇ ਆ ਜਾਵੇ।

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖ ਸਿਖ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥

ऐ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿ਷ਧ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਆਮਨੇ ਸਾਮਨੇ ਮੁਡਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥

ऐ ਓਹ ਅਪਨੇ ਦਿਲੈ ਚ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੈਰੋਂ ਦਾ ਧਾਨ ਕਰਦਾ ਰੌਂਹਦਾ ਐ ਤੇ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਤਮਾ ਚ ਬੀ ਅਪਨੀ ਯਾਦੋਂ ਚ ਲੀਨ ਰੌਂਹਦਾ ਐ।

ਆਪੁ ਡਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥

ऐ ਅਪਨੇ ਅਹੰਕਾਰ ਗੀ ਛੋਡਿਥੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਉਪਰ ਨਿਰੰਭਰ ਰੌਂਹਦਾ ਐ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਸੈ ਗੀ ਨੇਈ ਜਾਨਦਾ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਤੇ ਹੈਂ, ਹੇ ਸੰਤ, ਧਾਨ ਸੇ ਸੁਨੋ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਿ਷ਧ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੨੧॥

ਜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ऐ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿ਷ਧ ਗੁਰੂ ਕੋਲਾ ਮੁਡਦਾ ਐ ਤਾਂ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਗੈ ਉਸੀ ਮੋਕਧ ਨੇਈ ਮਿਲਦਾ।

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥

ऐ ਤੁਸੀ ਕੁਸੈ ਹੋਰ ਥਾਹੈ ਪਰ ਮੁਕਤਿ ਨੇਈ ਮਿਲਦੀ, ਭਲੇਅਾਂ ਇਸ ਸਰਬਂਧੈ ਚ ਜਾਨੀ ਮਹਾਨ ਲੋਕੇਂ ਕੋਲਾ ਜਾਇਥੈ ਪੁਛੇਅ ਜਾ।

ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ऐ ਭਲੇ ਹੀ ਓ ਕਈ ਪ੍ਰਯਾਤਿਧਾਂ ਵਿਚ ਭਟਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਨੁਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਲੇਕਿਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਹਾਸਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਣ ਵਿਚ ਗਿਰ ਕੇ ਫਿਰ ਮੁਕਤਿ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਯਦੋਂ ਸਤਗੁਰੂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਨ ਨਾਲ ਸੋਚੋ ਤੇ ਕੇਖੋ ਕਿ ਪਰਾਧਾ ਆਤਮਾ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਹਾਸਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ੨੨॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੇ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ऐ ਹੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਧਾਰੇ ਸ਼ਿ਷ਧ ਆਓ ਸਚੇ ਸ਼ਵਰ ਗਾਓ।

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ऐ ਗਾਓ ਸਿਰਫ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ ਸਥ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੇਹਤਰੀਨ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ऐ ਏਹ ਭਾ਷ਣ ਤੁਨੇਂ ਲੋਕੇਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਚ ਲੀਨ ਹੋਈ ਜਂਦਾ ਐ ਜਿੰਦੇ ਤੁਧਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਸੀਰਵਾਦ ਪੈਂਦਾ ਐ।

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਾਪਾਣੀ ॥

ऐ ਨਾਮ ਦਾ ਅਮ੃ਤ ਪੀਓ, ਸਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹੋ ਤੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਰਹੋ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ, ਸਦਾ ਇਸ ਸਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੀ ਗਾਂਦੇ ਰਹੋ। ੨੩॥, ਐ ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਾ਷ਣ ਕਚਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁਹ ਤੋਂ ਤੁਚਾਰੀ ਭਾ਷ਣ ਹੀ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਬੋਲੇ ਕੋਈ ਭੀ ਸ਼ਬਦ ਗਲਤ ਹੈ।

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਝੂਠੇ ਹਨ।

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਂ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ऐ ਝੂਠੇ ਕਚੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜਪ ਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਚੇ ਹਨ ਧਾਨੀ ਝੂਠੇ ਤੇ ਝੂਠੇ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਚੇ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਬੋਲੇ ਹਨ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ऐ ਏਸੇ ਲੋਕ ਅਪਨੇ ਜਜਬੇ ਚ ਰੋਜ ਹਰਿ ਦਾ ਨਾਂ ਜਪਦੇ ਰੈਂਹਦੇ ਨ ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਕਿਥ ਨੇਈ ਜਾਨਦੇ।

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

ऐ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਮਾਂ ਨੇ ਚੁਰਾਈ ਲੇਯਾ ਹੈ, ਓਹ ਬੇਕਾਰ ਬੋਲ ਰਹੇ ਨੇ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਮੁਹ ਤੋਂ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸਚ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਕਚੇ ਧਾਨੀ ਝੂਠੇ ਹਨ। ੨੪॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

ऐ ਗੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਇਕ ਅਨਮੋਲ ਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਜਡਦੇ ਹਨ।

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

ऐ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਰਤ ਤੁਧਰ ਟਿਕਦਾ ਐ, ਓਹ ਇਸ ਚ ਲੀਨ ਹੋਈ ਜਂਦਾ ਐ।

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

ऐ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਚਵਾਈ ਨਾਲ ਪਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

ऐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਤਨ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਓਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਰਤਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਥਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਦਾ ਆਖਨਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਅਨਮੋਲ ਰਤਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਜਡ੍ਹਦੇ ਹਨ। ੨੫॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

ऐ ਭਗਵਾਨ ਖੁਦ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤਿ, ਚੇਤਨ ਤੇ ਮਾਯਾ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਅਪਨੀ ਮਰ੍ਜ਼ੀ ਕੋ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

ऐ ਤੁਂਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਦੇ ਹੋਈ ਓਹ ਅਪਨੇ ਆਪੈ ਗੀ ਮਨ ਤੇ ਮਾਯਾ ਦੇ ਬਸ਼ਕਾਰ ਨਾਟਕ ਦਿਕਖਦਾ ਐ ਓਹ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਸਮਝ ਸਿਰਫ ਇਕ ਬਛੜੇ ਗੈ ਦੁਰਲੰਭ ਗੁਰੂ ਭਕਤ ਗੀ ਗੈ ਦਿੰਦਾ ਐ।

ਤੇੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ऐ ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਵਸਦਾ ਹੈ, ਓਹ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਤੋਡ੍ਹ ਕੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ऐ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂਮੁਖ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਤਾ ਆਪ ਹੀ ਅਪਨੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ੨੬॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ऐ ਸਮ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪਾਪ ਤੇ ਗੁਣ ਗੀ ਮਨਦੇ ਨ ਪਰ ਸਾਰ ਬੀ ਨੇਈ ਜਾਨਦੇ।

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਤਤਵ ਦਾ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤੇ ਜਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ऐ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਦੁਨਿਆ ਅਜ਼ਾਨਤਾ ਦੀ ਨੀਂਦ ਚ ਸੋਈ ਦੀ ਐ ਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਰਾਤ ਅਜ਼ਾਨਤਾ ਦੀ ਨੀਂਦ ਚ ਬੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਐ।

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੃ਪਾ ਨਾਲ ਅਜ਼ਾਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਹਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਾਗ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਤੁਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਸੇ ਹਨ ਤੇ ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਅਮ੃ਤ ਦਾ ਜਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤੜ੍ਹ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥
ਐ, ਐ ਨਾਨਕ ਦਾ ਆਖਨਾ ਐ ਜੇ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰ्पਿਤ ਰੈਹਨੇ ਗੀ ਗੈ ਆਧਾਤਮਿਕ ਜਾਨ
ਮਿਲਦਾ ਐ ਤੇ ਤੁੰਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਰਾਤਿੰ ਜਾਗਤੇਂ ਚ ਬੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਐ। ੨੭ ॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
ਐ ਜੋ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਖ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਨੂ ਪੋਸਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਮੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵੱਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹਚਾਵਦੇ ॥
ਐ ਅਸ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਮੁਲ ਸਾਗਦੇ ਸੇ ਕਿ ਓ ਇਨ੍ਹਾ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਕੁਂ ਗੁਰ੍ ਏਚ ਖਾਵਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਮ
ਕਰੇਂਦੇ?

ਓਸ ਨੇ ਕਿਹੁ ਪੇਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਦੇ ॥
ਐ ਜੋ ਅੜਨੀ ਭਕਿਤ ਮੌਜੂਦੇ ਅੜਨਾ ਸ਼ੋਤਾ ਸ਼ੈ, ਉਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ੋਕ ਔਧ ਜੀਡਾ ਨਸ਼ੀਂ ਛੂ ਵਕਤਾ।

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥
ਐ ਸਚ ਤਾਂ ਐ ਹੈ ਕਿ ਓ ਖੁਦ ਅਪਣੀ ਸਮਰ्पਣ ਵਿਚ ਪਾ ਡੇਂਦੇ ਅਤੇ ਅਸਾਕੁਂ ਗੁਰੂਮੁਖ ਬਣ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਤੁਹਾ ਕੁਂ ਯਾਦ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵੱਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥
ਐ, ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਇਤਨੀ ਵੜ੍ਹਾ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਮੁਲ ਜਾਇਏ। ੨੮ ॥

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥
ਐ ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਖ ਵਿਚ ਅਗ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਮਾਧਾ।

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੇ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਐ ਮਾਧਾ ਤੇ ਗੁਰ੍ ਦੀ ਅਗ ਦੋਨੋਂ ਬਰਾਬਰ ਦਰੰਨਾਕ, ਏ ਲੀਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਚੀ ਹੈ।

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
ਐ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤਾਂ ਹੀ ਬਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਧਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ
ਹੋਧਾ।

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
ਐ ਯਦੂੰ ਬਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦਾ ਐ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਨੈ ਤੁੰਦਾ ਲਗਾਵ ਖਤਮ ਹੋਈ ਜਂਦਾ ਐ ਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਸਾਰੀ
ਇੱਛਾਏਂ ਕਨੈ ਲਗਾਵ ਹੋਈ ਜਂਦਾ ਐ ਤੇ ਮਾਧਾ ਅਪਨਾ ਜਾਲ ਫੈਲਾਂਦੀ ਐ।

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੇਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥
ਐ ਏਹ ਭ੍ਰਮ ਇਧਾਂ ਐ ਜੇ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗੀ ਮੁਲੀ ਜਂਦਾ ਐ ਤੇ ਫਿਰੀ ਤੁੰਦੇ ਮਨ ਚ ਲਗਾਵ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਂਦਾ
ਐ ਤੇ ਢੈਤ ਦਾ ਏਹਸਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਂਦਾ ਐ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਮਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਹਨਾਂ ਨੇ ਮਾਯਾ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ੨੬ ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਰੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ऐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਗੈ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਐ ਤੇ ਤੁੰਦਾ ਮੂਲਧਾਰਕ ਨੇਈ ਕੀਤਾ ਜਾਈ ਸਕਦਾ।

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥

ऐ ਇਸਦੀ ਅਸਲੀ ਕੀਮਤ ਕੁਸੈ ਗੀ ਬੀ ਨੇਈ ਨਾਪ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਕਰੀ ਮਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸਦੇ ਲੇਈ ਰੋਂਦੇ-ਰੋਂਦੇ ਤੇ ਤੱਤਪਦੇ ਹੋਈ ਅਪਨੀ ਜਾਨ ਗੰਵਾਈ ਚੁਕੇ ਦੇ ਨ।

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੇ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ऐ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰ ਅਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਦਾ, ਧਾਨੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਝੁਕਨਾ ਚਾਹਿਦਾ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਨ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ऐ ਜੇਕਰ ਜੀਵ ਉਸ ਕਨੈ ਜੁਡੇ ਦਾ ਰੌਹਦਾ ਐ ਜਿਸਗੀ ਏਹ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਗੇਦਾ ਐ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨ ਚ ਗੈ ਰੌਹਦਾ ਐ।

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਰੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥

ऐ , ਐ ਹੈ ਨਾਨਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਅਨਮੋਲ ਹੈ ਔਰ ਉਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਭਾਗਧਾਲੀ ਹੈ।

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ऐ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਰਾਸਨ ਤੇ ਮਨ ਵਧਾਰੀ।

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥

ऐ ਮੇਰਾ ਮਨ ਵਧਾਰੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਰਾਸਨ ਹੈ ਇਸ ਰਾਸਨ ਕਾ ਜਾਨ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ऐ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੋਜ ਦਿਲ ਦੇ ਜਪਤੇ ਰਹੋ ਔਰ ਰੋਜ ਨਾਮ ਕਾ ਲਾਭ ਪਾਏ।

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ऐ ਇਹ ਨਾਮ ਤੇ ਧਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰੀਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿ ਦਾ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਰਾਸਿ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਵਧਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ऐ ਹੈ ਰਸਨਾ ਤੂ ਹੋਰ ਰਸਾਂ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰੇਹਨਾ ਪਰ ਤੇਰੀ ਘਾਸ ਨਹੀਂ ਬੁਤਾ।

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ऐ ਤੁੰਦੀ ਧਾਸ ਕੁਸੈ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਕਨੈ ਨੇਈ ਬੁੜੀ ਸਕਦੀ ਜਦੂਂ ਤਕਰ ਤੁਸ ਹਰਿ ਰਸ ਹਾਸਲ ਨੇਈ ਕਰੋ ਤੇ ਉਸੀ ਨੇਈ ਪੀਓ।

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ऐ ਹਰਿ ਰਸ ਮਿਲਨੇ ਦੇ ਬਾਦ ਪੀਓ ਕਿਥੋਂਕਿ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਨੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕੋਈ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ ਮਹਸੂਸ ਹੋਗਾ।

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ऐ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸ਼ੁਮ ਕਰੋ ਕਨੈ ਗੈ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਨੇ ਆਵੇ ਗੀ ਹਾਸਲ ਹੋਂਦਾ ਐ। , ਐ , ਐ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਹਿਤ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ੩੨ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾ ਆਨਂਦ ਜਦੋਂ, ਨਾਮ ਮਨ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਖ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ऐ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਜਦੂਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੇਰੇ ਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਤੂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਚ ਤਦੂਂ ਗੈ ਆਯਾ।

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਪੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ऐ ਤੁਸ ਤਦੂਂ ਗੈ ਸੰਸਾਰ ਚ ਆਏ ਹੈ, ਜਦੂਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਜਾਲਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹਾ।

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ऐ ਓਹੁ ਅਪਨੇ ਆਪੈ ਚ ਤੁਨੇਂ ਸਾਰੇਂ ਦਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਐ ਜਿਨੇਂਗੀ ਹਰ ਜੀਵ ਪੈਦਾ ਕਰਿਯੈ ਇਸ ਦੁਨਿਆ ਗੀ ਦੱਸੋਆ ਐ।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ऐ ਗੁਰੁ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਸਮਝ ਆਯਾ ਤਾਂ ਚਮਲਕਾਰ ਹੋਧਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚਮਲਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਧਾ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥

ऐ , ਐ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦੀ ਤੁਖਤਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਤਦੂਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਏ। ੩੩ ॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

ऐ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਡੀ ਤਮਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਰਾਉ ਸਖੀ ਗਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ऐ ਹੇ ਧਾਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਤੀ ਗਾਓ, ਦਿਲ ਦਾ ਇਹ ਘਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥

ऐ हे यार, रोज़ प्रभू दी स्तुति गा के ना कोई पीड़ा, ना कोई पीड़ा, ना कोई चिंता।

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

ऐ ओह दिन सौभाग्यशाली होंदा ऐ जिसलै मन गुरू दे चरणें च डिगदा ऐ ते प्यारे प्रभु दा अनुभव होंदा ऐ।

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੇ ॥

ऐ असीमित भाषण दे बारे च जानकारी गुरु दे शब्दें थमां मिली ऐ ते हरि रास पींदे रौहओ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੇ ॥੩੪॥

ऐ , ऐ नानक कहांदा है कि परमात्मा आप ही आ गया है जो सब कुछ पूरा करन च समर्थ है। ३४॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

ऐ हे मेरे शरीर, इस संसार च आ के तुन्हे केहड़ा भला कम्म कीता ऐ?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ऐ ओ तन, इस दुनिया च आ के तुस केहड़ा कम्म कीता ऐ?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

ऐ जिस परमात्मा ने तुहानू रचया है, उस ने तेरे मन विच नहीं बसाया।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ऐ गुरु दी किरपा नाल उस बंदे दे मन विच परमात्मा वसदा है जिस नूं अपने पिछले कम्मां दे कारण इह नतीजा मिलया है।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ऐ , ऐ नानक दा आखना है कि जिसने अपना मन सतगुरु ते केन्द्रित कीता है, उस दा शरीर सफल हो गया है। ३५॥

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੇ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

ऐ ओ मेरी अक्खीं, परमात्मा ने तेरे विच प्रकाश स्थापित कीता है, इस करके उस दे सिवा होर किसे नूं न वेखो।

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਗਲਿਆ ॥

ऐ प्रभु दे अलावा कुसै होर गी नई दिक्खो कीजे उंदी कृपा कन्है गै तुसेंगी नज़र मिली ऐ।

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ऐ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਜੇਹੜਾ ਤੁਸ ਦਿਕਖਾ ਕਰਦੇ ਓ, ਓਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਐ ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਗੈ ਦਿਕਖਨੇ ਗੀ ਮਿਲਦਾ ਏ।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੃ਪਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਰਹਸ਼ ਸਮਝ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਇਕ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਹਦੇ ਸਿਵਾਯ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਦਾ ਆਖਨਾ ਐ ਜੇ ਏਹੁ ਅਕਖੀਂ ਸ਼ੁਝੁ ਚ ਅੰਧੀਂਹਾਂ ਹੀ ਪਰ ਸਤਗੁਰੁ ਕਨੈ ਮਿਲਨੇ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਨੌਂਗੀ ਦਿਵਾ ਵਣਿ ਹਾਸਲ ਹੋਈ ਗੇਈ ਏ। ੩੬॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥

ऐ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕਾਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਸੇਂ ਗੀ ਸਚ ਸੁਨਨੇ ਆਸਤੇ ਦੁਨਿਆ ਚ ਮੇਜਿਆ ਏ।

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ऐ ਸਚਾਈ ਗੀ ਸੁਨਨੇ ਆਸਤੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਸੀ ਸ਼ਰੀਰ ਕਨੈ ਜੋਡਿਥੈ ਦੁਨਿਆ ਚ ਮੇਜੀ ਦਿਤਾ ਏ, ਇਸ ਕਰੀ ਸਚਾਈ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਨੋ।

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ऐ ਸੁਨਨੇ ਕਨੈ ਜਿਸਗੀ ਮਨ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਜੰਦਾ ਐ ਤੇ ਸਾਰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਾਰ ਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋਈ ਜੰਦਾ ਏ।

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

ऐ ਤੁਸ ਪਰਮ ਸਚੇ, ਉਦੇਸ਼ਹੀਨ ਤੇ ਅਦ੍ਭੁਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਗਤਿ ਅਵਾਖੀਧ ਏ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

ऐ, ਐ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਨੋ ਨਾਮਰੀ ਤੇ ਸ਼ੁਦ਼ਦ ਬਨੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨਿਆ ਵਿਚ ਮੇਜਿਆ ਹੈ ਸਚ ਸੁਣਨ ਲੈਈ। ੩੭॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ऐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਤਮਾ ਗੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਗੁਫਾ ਚ ਰਖੇ ਦਾ ਐ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਧੁਨ ਬਜਾਈ ਏ।

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

ऐ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਜਾਈ ਧਾਨੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਾਂਸ ਦਾ ਸੰਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾ, ਸ਼ਰੀਰ-ਰੂਪੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਨੌ ਦਰਵਾਜੇ, ਅਕਖੀਂ, ਕਾਨ, ਮੁਹ, ਨਕਕ ਬਗੈਰਾ ਗੀ ਤੁਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਦਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜੇ ਗੀ ਗੁਪਤ ਰਖਦੇ ਹੋ।

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ऐ ਗੁਰੂ ਤੇ ਆਸਥਾ ਰਖ ਕੇ ਦਸਵਾਂ ਦ੍ਰਾਰ ਦਿਖਾਯਾ ਹੈ।

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ऐ उथे दसवें दरवाजे विच कई रूप ते नौ खजाने नाल नाम दा निवास है, जिसदा राज नहीं मिल सकदा।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

ऐ , ऐ नानक कहंदा है कि प्यारे प्रभू ने आत्मा नूं शरीर दी गुफा विच रख के उस नूं जीवन दित्ता है। ३८ ॥ , ऐ सच्चे घर ते अच्छी संगत विच बैठ के परमात्मा दा ए सच्चा कीर्तन गाओ।

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਡਲੀ ਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਤਿ ਦਾ ਏ ਸਚਾ ਗੀਤ ਗਾਓ

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਬੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ऐ उस सच्चे घर विच बैठ के सच्चे स्तुति गाओ जित्ये सच्चाई दा हमेशा ध्यान कीता जांदा है।

ਸਚੇ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

ऐ हे परमात्मा, तुहानूं खुश करन वाले ते गुरु दा ज्ञान हासिल करन वाले ही परम सच्चाई दा ध्यान करन।

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ऐ एह् परम सच्चाई सारें दा मालिक ऐ, सच्चाई उसी गै हासल होंदी ऐ जिसगी ओह् अपने आप गी उपलब्ध करोआंदा ऐ।

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥

ऐ , ऐ नानक आखदा है कि सच्चे घर विच बैठ के, अच्छी संगत विच, परम सत्य दी ਸ਼ੁਤਿ ਗांदे रहो। ३९ ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ऐ हे भाग्यशाली, भक्ति कन्ने आनंद दी आवाज़ सुनो, सुनने कन्ने तुंदी सारी इच्छा पूरी होंदी ऐ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥

ऐ जिसने परब्रह्म प्रभु गी प्राप्त कीता ऐ, ओह्दे सारे दुख ते पीड़ खत्म होई गे न।

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ऐ जिसने सच्ची आवाज़ सुनी, उसके सारे दुख, बीमार और दुख चली गए।

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

ऐ उन सभी शरीफ संत जिन्हां ने संपूर्ण गुरु तों ए भाषण सिखया है, खुश हो गए ने।

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ऐ इस आवाज़ गी सुनने आले शुद्ध होंदे न ते जपने आहे बी शुद्ध होंदे न। सतਗुरु अपनी भाषण

च व्यापक ऐ।

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ऐ , ऐ , ऐ नानक प्रार्थना करदा है कि गुरु दे पैर छू के मन विच अनंत आवाज़ों नाल आवाज़ों बजा रहीयां होन। ४०॥ १॥

अरदास

दुआ

੧੮॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਹਿ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਜੀਤ ਅਦਭੁਤ ਗੁਰੂ (ਪਰਮਾਤਮਾ) ਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਭਰੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਣੀਧ ਤਲਵਾਰ (ਬੁਰੇ ਕਰਨੇ ਆਲੋਂ ਦੇ ਨਾਸ਼ਕ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਪਰਮਾਤਮਾ) ਸਾਫ਼ੀ ਮਦਦ ਕਰਨ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਰੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਠ ਕੀ ਗਿਆ ਆਦਰਣੀਧ ਤਲਵਾਰ ਕਾ ਓਡ।

ਪ੍ਰਿਖਮ ਭਰੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

ਪੈਹੇ ਤਲਵਾਰ (ਬੁਰੇ ਕਰਨੇ ਆਹੋਂ ਦੇ ਨਾਸ਼ਕ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਪਰਮਾਤਮਾ) ਗੀ ਯਾਦ ਕਰੋ; ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਗੀ ਯਾਦ ਕਰੋ (ਉਸ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਉੱਘਰ ਟਿਕੋ)।

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦਾ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ; ਓਹ ਸਾਫ਼ੀ ਮਦਦ ਕਰਨ! (ਉਂਦੇ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਉੱਘਰ ਟਿਕਨਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੌ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਔਰ ਆਦਰਣੀਧ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅੰਦੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ। (ਉਂਦੇ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਉੱਘਰ ਟਿਕਨਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿੱਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

ਆਦਰਣੀਧ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕ੃਷ਣ ਗੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ, ਜਿਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਨੇ ਕਨ੍ਤੇ ਸਾਰੇ ਪੀਡੁਲੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨ। (ਉਂਦੇ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਉੱਘਰ ਟਿਕਨਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਗੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਫਿਰ ਨੌ ਸ਼ੋਤ ਆਤਮਕ ਧਨ ਦੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਚ ਤੁੰਦੇ ਘਰ ਆਏਗਨ।

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਓ ਭਗਵਾਨ! ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਿਧੈ ਹਰ ਥਾਵੈ ਪਰ ਅਸੋਗੀ ਰਸਤਾ ਦਸ਼ਿਧੈ ਸਾਫ਼ੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਆਦਰਣੀਧ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰੋ (ਉਨਕੇ ਆਧਾਰਿਕ ਧੰਨਵਾਦ ਪਰ ਟਿਕਨਾ)। ਓ ਭਗਵਾਨ ! ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਿਧੈ ਹਰ ਥਾਹੈ ਪਰ ਅਸੋਂਗੀ ਰਸਤਾ ਦਸ਼ਿਧੈ ਸਾਫ਼ੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਆਦਰਣੀਧ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਚ ਨਿਹਿਤ ਦਸ ਰਾਜਾਏਂ ਦੀ ਦਿਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੀ ਸੋਚੋ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰੋ ਤੇ ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰੋਂ ਗੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਦੀ ਦਿਵਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਆਂ ਚ ਮੋਡੋ ਤੇ ਤੁਂਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਨੈ ਸੁਖ ਪਾਓ; ਉਚਾਰ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਭੁਤ ਭਗਵਾਨ) !

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤੁਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੰਜ ਪ੍ਰਿਯਜਨੋਂ ਦੇ, ਚਾਰ ਪੁੱਤਰੋਂ ਦੇ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ); ਚਾਲੀਸ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ; ਅਦਮਿਯ ਵਢ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵੀਰ ਸਿਕਖਾਂ ਦਾ; ਨਾਮ ਦੇ ਰੰਗ ਚ ਢੁੱਬੀ ਦੀ ਮਕਤੋਂ ਦਾ; ਨਾਮ ਚ ਲੀਨ ਹੋਨੇ ਆਲੋਂ ਦਾ; ਤੁਨੇ ਲੋਕੋਂ ਦਾ ਜੇਹੜੇ ਨਾਮ ਗੀ ਧਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਅਪਨਾ ਖਾਨਾ ਸਾਥੀ ਚ ਬੰਡਦੇ ਹੋ; ਮੁਫ਼ਤ ਰਸੀਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੇ ਆਲੋਂ ਦਾ; (ਸਚਾਈ ਗੀ ਬਚਾਨੇ ਆਸਟੇ) ਅਪਨੀ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਨੇ ਆਲੋਂ ਦਾ; ਤੁਨੇ ਲੋਕੋਂ ਦਾ ਜੇਹੜੇ ਦੁਏ ਦੀ ਖਾਮਿਧੇਂ ਗੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਤੁਝ੍ਹਰ ਦਿਤੇ ਗੇਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਦਧ ਤੇ ਸਚੇ ਮਕਤ ਹੋ; ਉਚਾਰ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਭੁਤ ਭਗਵਾਨ) !

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੇਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਸੋਚੋ ਤੇ ਧਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿਖ ਮਦੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਨਾਨਿਧਾਂ ਦੀ ਅਨੋਖੀ ਸੇਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰ ਬਲਿਦਾਨ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਅਪਣਾ ਸਿਖ ਧਰਮ ਕੂੰ ਸੌਂਪ ਡਿੱਤਾ; ਜਿਨੇ ਸ਼ਾਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਜੋਡ੍ਹ ਕੋਲਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਗੀ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰੀ ਲੇਤਾ; ਜਿਸਨੇ ਤੁਂਦੀ ਖੋਪੜੀ ਕਢੂੰੀ ਲੇਈ; ਜੇਹੜੇ ਬਨੀ ਗੇਦੇ ਹੋ ਤੇ ਪਹਿਧੇਂ ਤੁਝ੍ਹਰ ਘੁਮਦੇ ਹੋ ਤੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋਈ ਗੇਦੇ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਆਰੀ ਕਨੈ ਕਢ੍ਹੇ ਗੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੀ ਜਿੰਦਾ ਚਮਡੀ ਕਢੂੰੀ ਗੇਈ ਹੀ; ਗੁਰਵਾਰਾ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਕਾਧਮ ਰਖਣ ਵਾਸਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ; ਜਿਸਨੇ ਅਪਨੇ ਸਿਕਖ ਆਖਥਾ ਦਾ ਤਾਗ ਨੈਈ ਕੀਤਾ; ਜਿਨੇ ਅਪਨਾ ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਰਖੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਲੰਬੇ ਬਾਲੋਂ ਗੀ ਆਖਰੀ ਸਾਂਸ ਤਕਰ ਬਚਾਈ ਲੇਧਾ; ਉਚਾਰ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਭੁਤ ਭਗਵਾਨ) !

ਪੰਜਾਂ ਤੁਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੀਟਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦ੍ਵਾਰਾਂ ਤੁਝ੍ਹਰ ਮੋਡੋ; ਉਚਾਰ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਭੁਤ

ਭਗਵਾਨ) !

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਪੈਛੇ ਸਾਰੇ ਆਦਰਣੀਧ ਖਾਲਸਾ ਏਹ ਗੁਹਾਰ ਲਾਂਦੇ ਨ ਜੇ ਓਹ ਤੁਂਦੇ ਨਾਂਡ ਦਾ ਧਾਨ ਕਰਨ; ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖ-ਸੁਵਿਧਾ ਇਸ ਚਾਲੀ ਦੇ ਧਾਨ ਦੇ ਜ਼ਰਿਏ ਹੋਨ।

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਜਿਥੇ ਆਦਰਣੀਧ ਖਾਲਸਾ ਹੋਵੇ, ਅਪਨੀ ਰਕਾ ਤੇ ਕ੃ਪਾ ਦੇ; ਮੁਫਤ ਰਸੋਈ ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਕਦੇਂ ਬੀ ਅਸਫਲ ਨੇਈ ਹੋਏ; ਅਪਨੇ ਭਕਤਿਆਂ ਕੀ ਇੱਤ ਬਨਾਏ ਰਖਨਾ; ਸਿਕਖ ਲੋਕੋਂ ਗੀ ਜੀਤ ਦੇਓ; ਆਦਰਣੀਧ ਤਲਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਫ਼ੀ ਮਦਦ ਚ ਆਵੈ; ਖਾਲਸਾ ਗੀ ਸਦਾ ਇੱਤ ਮਿਲੈ; ਉਚਾਰ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਭੁਤ ਭਗਵਾਨ) !

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!

ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਿਯੈ ਸਿਕਖਿਆਂ ਗੀ ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਲੰਬੇ ਬਾਲੇਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਸਿਕਖ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨੇ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਦਿਵਾਂ ਜਾਨ ਦਾ ਦਾਨ, ਵੱਢ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਕਨੇ ਥਮਾਂ ਬੜ੍ਹਾ ਦਾਨ ਦੇਓ। ਐ ਰਬ ! ਕੋਧਰ, ਹਵੇਲੀ ਤੇ ਬੈਨਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੇਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋਨ; ਸਚਾਈ ਦੀ ਕਦੇ ਜੀਤ ਹੋਵੇ; ਉਚਾਰ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਭੁਤ ਭਗਵਾਨ) !

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਾਰੇ ਸਿਕਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਨਮ੍ਰ ਬਨੇ ਤੇ ਤੁਂਦੀ ਬੁਝਿ ਗੀ ਤੁਂਚਾਈ ਪਰ ਰਖੇ; ਐ ਰਬ ! ਤੇਰੇ ਹੋ ਜਾਨ ਦੇ ਰਖਕ।

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਹੇ ਸਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ ! ਤੁਸ ਨਮ੍ਰ ਲੋਕੋਂ ਦਾ ਇੱਤ ਓ, ਲਾਚਾਰੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਿਤ ਓ, ਆਸ਼ਰਿਹੀਨੇਂ ਦੀ ਆਸ਼ਰਿ ਓ, ਅਸ ਨਮ੍ਰਤਾ ਕਨੇ ਤੁਂਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਆਂ.....(ਇਥੋਂ ਕੀਤੀ ਗੇਦੀ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਓ)।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਉਪਰਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪਫ਼ਨੇ ਚ ਸਾਫ਼ੀ ਗਲਤਿਆਂ ਤੇ ਕਮੀਂ ਗੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਿਯੈ ਮਾਫ ਕਰੋ। ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਥ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰੋ।

**ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ
ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।**

ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਿਧੈ ਅਸੇਂਗੀ ਉਨੇਂ ਸਚੇ ਭਕਤਿਂ ਕਨੈ ਮਿਲਨੇ ਦਾ ਕਮਮ ਕਰੋ ਜਿੰਦੇ ਕਨੈ, ਅਸ ਤੁੰਦਾ ਨਾਂ
ਧਾਦ ਕਰੀ ਸਕਚੇ ਤੇ ਤੁੰਦਾ ਮਨਨ ਕਰੀ ਸਕਨੇ ਆਂ। ਏ ਰਬ ! ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਜ਼ਰਿਏ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਤਦਾਤ ਹੋਵੇ, ਤੇ ਤੇਰੀ ਮੰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਾਰੇ ਤਰਕਕੀ ਹੋਵੇ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ
ਖਾਲਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਏ; ਸਾਰੀ ਜੀਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜੀਤ ਏ।

आत्मा दी यात्रा पर निकलो: अपनी आत्मा गी पोशित करो

अपनी आध्यात्मिक यात्रा गी उंचाई पर लेर्इ जाने ते जीवन च गहरा अर्थ हासल करने आस्तै अभ्यास दी खोज करो।

यात्रा लेर्इ सिक्ख धर्म दे त्रै बुनियादी सिद्धांतः

नाम जपना: दिव्य स्मरण करना

किरात करनी: ईमानदारी कन्ने कम्म करो

वंद छकना: दूजे नाल सांझा करना

आध्यात्मिक मुक्ति (मुक्ति) ते न्यायपूर्ण समाज दी ओर सानु मार्गदर्शन करो। गुरु ग्रंथ साहब च निहित एह सिद्धांत सिक्ख जीवन दी आधारशिला बनांदे न।

चौथा गुरु राम दास जी दी रोजमर्रा दे अभ्यास आस्तै बुद्धि: गुरु ग्रंथ साहब (पृष्ठ 305-306) च ओह इक सिख दे रोजमर्रा दे आध्यात्मिक यात्रा दे बारे च गहरी जानकारी दिंदे न:

दिन दा पैहला कम्म: गुरु दा इक सच्चा चेला हर दिन दी शुरुआत प्यार कन्ने दिव्य स्मरण कन्ने करदा ऐ।

तन ते मन गी शुद्ध करो: जल्दी उठो, नहाओ, ते परमात्मा दी याद च डुबकी लाओ, अपनी आत्मा गी दिव्य अमृत च नहाए दा एहसास करो।

स्मरण दे जरिए रिहाई: गुरु दी शिक्षा दा पालन करना ते भक्ति कन्नै परमात्मा दे नां४ गी याद करने कन्नै सांसारिक लगाव दे कारण होने आहे दुख ते अंदरूनी उथल-पुथल दूर होई जंदे न।

गाओ ते चिंतन करो: लगातार ईश्वरीय स्तुति गाओ ते अपने पूरे रोजमर्रा दे कम्मे च ईश्वरीय नाम उपर चिंतन करो।

शांति दा बीकन बनो : जो गुरु दा अनुयायी हर सांस नाल प्यार नाल ईश्वरीय नाम याद करदा है, ओ निश्चिंत ते प्रेरणादायक आत्मा बण जांदा है।

दिव्य प्रज्ञा पाओ : गुरु इस गहरी ज्ञान गी उन लोकें गी दिंदा ऐ जिनेंगी अपनी कृपा हासल होई ऐ।

दूजे गी प्रेरित करो: गुरु नानक उस शिष्य गी प्रणाम करदे न जेहड़ा न सिर्फ परमात्मा दा नां४ याद करदा ऐ बल्कि दूएं गी बी इ'यां करने लेर्इ प्रेरित करदा ऐ।

ਦੁਰਲੰਭ ਤੇ ਅਨਮੋਲ ਆਤਮਾਏਂ: ਸਚੇ ਸਮਾਪਿਤ ਵਿਕਿਤ ਦੁਰਲੰਭ ਨ, ਫਿਰੀ ਬੀ ਤੁੰਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰਣ ਕਨੈ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਚ ਅਨਗਿਨਤ ਹੋਰ ਲੋਕੇਂ ਗੀ ਫਾਯਦਾ ਹੋਂਦਾ ਏ।

ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਕੋਲਾ ਬਚੋ: ਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਏਂ ਗੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨੇ ਆਵੇਂ ਕੋਲਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਗੀ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਅਜਾਨਤਾ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਚ ਫਸੇ ਦੇ ਰੈਹਾਂ। ਤੁੰਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਚ ਮਿਟੀ-ਮੀਠੀ ਬੋਲਨੇ ਆਵੇਂ ਪਰ ਤੁੰਦੀ ਪੀਠ ਪਿਛੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਫੈਲਾਨੇ ਆਵੇਂ ਕੋਲਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰੈਹਾਂ।

ਸਫਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਖਾਸਿਧਤ ਐ ਤਰਕ, ਵਾਪਕਤਾ ਤੇ ਆਧਾਤਮਿਕ ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਦੁਨਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਇਸਦਾ "ਬਿਨਾ ਫਿਲ" ਵਣਿਕੋਣ। ਇਸਦਾ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤ ਸਾਦਗੀ ਕਨੈ ਚਿੜਤ ਐ। ਸਿਕਖ ਨੈਤਿਕਤਾ ਚ ਵਾਕਿਤ ਦੇ ਆਤਮ-ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤਵਾਂ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤਵਾਂ (ਸੰਗਤ) ਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਵ ਨੇਈ ਐ।

ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕੋਈ 500 ਸਾਲ ਪਹਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕਮ ਤੁਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੁ ਧਰਮ ਹੈ। ਏਹ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦੇ ਸ੍ਰਣਿਕਰਤਾ (ਵਾਹੇਗੁਰੂ) ਦੇ ਵਿਅਕਾਸ ਉਪਰ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਐ। ਏਹ ਅਨੱਤ ਆਨਨਦ ਦਾ ਇਕ ਸਾਧਾਰਣ ਸੀਧਾ ਰਸਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਐ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸਾਰਵੈਖਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਫੈਲਾਂਦਾ ਐ। ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਸਖੀ ਕਨੈ ਇਕੇਖਵਰਾਵਾਦੀ ਆਸਥਾ ਐ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗੀ ਇਕਮਾਤਰ ਐਸਾ ਮਨਦਾ ਐ ਜੇਹੜਾ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੇਈ ਐ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਦਾ ਮਾਨਨਾ ਐ ਜੇ ਇਕ ਗੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਐ, ਜੇਹੜਾ ਸ੍ਰਣਿਕਰਤਾ, ਪੋਸ਼ਕ, ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਐ ਤੇ ਮਨੁਕਖੀ ਰੂਪ ਨੇਈ ਲੈਂਦਾ। ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੀ ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਚ ਕੋਈ ਜਗਹ ਨੇਈ ਐ। ਇਸ ਚ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤਾਏਂ ਗੀ ਕੋਈ ਮੂਲਾਂਕ ਨੇਈ ਦਿੱਤਾ ਜਦਾ।

ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੇ ਧਰਮ ਇਕ ਸਾਥ ਚਲਦੇ ਨਾ। ਆਧਾਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਚ ਕਦਮ ਰਖਨੇ ਆਸਤੈ ਰੋਜਮਰਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੋਗ। ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਕਰੁਣਾ, ਉਦਾਰਤਾ, ਧੈਰ੍ਯ ਤੇ ਨਮ੍ਰਤਾ ਜਨੇਹ ਗੁਣ ਪ੍ਰਯਾਸਾਂ ਤੇ ਵਢਤਾ ਕਨੈ ਗੈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਕਦੇ ਨ। ਸਾਫੇ ਮਹਾਨ ਗੁਰੁਏਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਸੋਤ ਐ।

ਸਿਖ ਧਰਮ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਲਕਘ ਜਨਮ-ਮਰਣ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਤੋਡੁ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋਨਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾ ਦਾ ਪਾਲਨ, ਪਵਿਤਰ ਨਾਮ (ਨਾਮ) ਦਾ ਧਿਆਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਕਮੇਂ ਗੀ ਪੂਰਾ ਕਰਿਧੈ ਏਹ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਈ ਸਕਦਾ ਐ।

ਨਾਮ ਮਾਰਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰ ਚ ਰੋਜਾਨਾ ਭਕਿਤ ਪਰ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਐ। ਮੁਕਤਿ ਹਾਸਲ ਕਰਨੇ ਆਸਤੈ ਪੰਜ ਭਾਵਨਾਏਂ ਅਰਥਤਿ ਕਾਮ (ਝੱਥਾ), ਕ੍ਰੋਧ (ਕ੍ਰੋਧ), ਲੋਆਭ (ਲੋਭ), ਸੋਹ (ਸੰਸਾਰਿਕ ਲਗਾਵ) ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ (ਗਰਵ) ਗੀ ਨਿਧਿਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪਾਂਦਾ ਐ। union ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਚ ਉਪਵਾਸ ਤੇ ਤੀਰਥ, ਸ਼ਗੁਨ ਤੇ ਤਪ ਜਨੇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਤੇ ਨਿਧਿਮਿਤ ਪ੍ਰਥਾਏਂ ਗੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦਾ ਐ। ਮਨੁਕਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਲਕਘ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਨੈ ਵਿਲੀਨ ਹੋਨਾ ਐ ਤੇ ਏਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਏਂ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਿਧੈ ਪੂਰਾ ਹੋਂਦਾ ਐ। ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਚ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਯਾ ਭਕਿਤ ਦੇ ਮਾਰਗ ਪਰ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦਾ ਐ। ਏਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਧਾਨ ਮਾਰਗ (ਜਾਨ ਦਾ ਮਾਰਗ) ਤੇ ਕਰਮ ਮਾਰਗ (ਕਰਮ ਦਾ ਮਾਰਗ) ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਗੀ ਪਨਚਾਨਦਾ ਐ। ਏਹ ਆਧਾਤਮਿਕ ਲਕਘ ਤਕਰ ਪੁਜਾਨੇ ਆਸਤੈ ਪਰਮੇਸਰੇ ਦੀ ਕ੃ਪਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨੇ ਦੀ ਲੋਡ ਉਪਰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾ ਮਤਾ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਐ।

ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ, ਤਾਰਿਕ ਤੇ ਵਾਕਹਾਰਿਕ ਧਰਮ ਐ। ਏਹ ਮਨਦਾ ਐ ਜੇ ਸਾਮਾਨਿਆਕ ਪਰਿਵਾਰ-ਜੀਵਨ (ਗ੍ਰਾਹਸਤ) ਮੁਕਤਿ ਚ ਕੋਈ ਬਾਧਾ ਨੇਈ ਐ। ਮੁਕਤਿ ਹਾਸਲ ਕਰਨੇ ਆਸਤੈ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਾਗ ਜੁਝੀ ਨੇਈ ਐ। ਸੰਸਾਰੀ ਬੀਮਾਰਿਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਲੋਭਨਾਂ ਦੇ ਬਿਚ ਵਿਰਕਤ ਜੀਨਾ ਸੰਭਵ ਐ। ਇਕ ਭਕਤ ਗੀ ਦੁਨਿਆ ਚ ਜੀਨਾ ਚਾਹਿਦਾ ਤੇ ਫਿਰ ਬੀ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਸਾਮਾਨਿਆਕ ਤਨਾਵ ਤੇ ਤੁਥਲ-ਪੁਥਲ ਕੋਲਾ ਤੁਹਾਰ ਗੈ ਰਕਖਨਾ ਚਾਹਿਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋਨਾ ਚਾਹਿਦਾ, ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਸਤੈ ਸੰਤ ਹੋਨਾ ਚਾਹਿਦਾ।

ਸਿਖ ਧਰ्म ਇਕ ਵਿਸ਼ੁਦਧਾਪੀ ਤੇ "ਧਰਮਨਿਰਪੇਕ਼ ਧਰਮ" ਏ ਤੇ ਇਸ ਚਾਲੀ ਜਾਤਿ, ਪਂਥ, ਜਾਤਿ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਪਰ ਸਾਰੇ ਭੇਦੋਂ ਗੀ ਨਕਾਰਦਾ ਏ। ਏਹ ਮਨਦਾ ਏ ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁਕਖ ਬਰਾਬਰ ਨ। ਗੁਰੂਏ ਮਹਿਲਾਏਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਉਪਰ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸ਼ਿਸ਼ੁ ਹਤਿਆ ਤੇ ਸਤੀ (ਵਿਧਵਾ ਜਲਾਨੇ) ਪ੍ਰਥਾ ਗੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਨੇ ਵਿਧਵਾ ਪੁਨਰਿਵਾਹ ਦਾ ਬੀ ਸਕਿਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪੁਰਦਾਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਘੂੰਘਟ ਪਹਿਨੇ ਆਲੀ ਮਹਿਲਾਏਂ) ਗੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਨ ਗੀ ਤੁੰਦੇ ਉਪਰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਖਨੇ ਆਸਤੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਂਡ (ਨਾਮ) ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਕਮੰਡੇ ਗੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਗ। ਈਮਾਨਦਾਰ ਕਮਮ (ਕਿਰਾਤ ਕਰਣ) ਦੇ ਜ਼ਰਿਏ ਅਪਨੀ ਰੋਜੀ-ਝੂਟੀ ਕਮਾਨੇ ਦਾ ਇੱਗਤ ਸਮਯੋਗ ਜਾਂਦਾ ਏ ਨ ਕਿ ਭੀਖ ਮਂਗਨੇ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਸਾਧਨੋਂ ਕਨ੍ਹੈ। ਵੰਦ ਛਕਨਾ, ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਜੀ ਜ਼ਿਮੇਦਾਰੀ ਬੀ ਹੈ। ਵਧਿਕਤਿ ਥਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੇ ਦੀ ਤਮੀਦ ਏ, ਦਸਵੰਧ (ਉਸਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ 10%) ਦੇ ਰਾਏ। ਸੇਵਾ, ਸਾਮੁਦਾਇਕ ਸੇਵਾ ਬੀ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦਾ ਅਭਿਨਨ ਅੰਗ ਏ। ਹਰ ਗੁਰਵਾਰਾ ਚ ਪਾਈ ਜਾਨੇ ਆਲੀ ਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲੋਈ ਖੁਲ੍ਲੀ ਮੁਫ਼ਤ ਸਾਮੁਦਾਇਕ ਰਸੀਈ (ਲੰਗਰ) ਇਸ ਸਾਮੁਦਾਇਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇਕ ਅਭਿਵਧਿਕਤ ਏ।

ਸਿਖ ਧਰਮ ਆਸਾਵਾਦ ਤੇ ਤਮੀਦ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦਾ ਏ। ਏਹ ਨਿਰਾਸਾਵਾਦ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਗੀ ਨੈਈ ਮਨਦਾ। ਗੁਰੂਏਂ ਦਾ ਮਾਨਨਾ ਹਾ ਜੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਕ ਮਕਸਦ ਤੇ ਇਕ ਲਕਘ ਏ। ਏਹ ਆਤਮ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਏਹਸਾਸ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਦਾ ਏ। ਇਤ੍ਯੁਂ ਤਗਰ ਜੇ ਮਨੁਕਖ ਅਪਨੇ ਕਮੰਡੇ ਦਾ ਜ਼ਿਮੇਦਾਰ ਬੀ ਏ। ਓਹ ਅਪਨੇ ਕਮੰਡੇ ਨਤੀਜੋਂ ਥਮਾਂ ਛੂਟ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨੈਈ ਕਰੀ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਸਤੇ ਉਸੀ ਅਪਨੇ ਕਮ ਮੈਂ ਚ ਬਡਾ ਸਤਰਕ ਰੈਹਨਾ ਚਾਈਦਾ।

ਸਿਖ ਸ਼ਾਸਤਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸਨਾਤਨ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਏਹ ਇਕਮਾਤਰ ਧਰਮ ਏ ਜਿਸਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਤਾਬ ਗੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਏ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਜਿੰਦਾ ਇੰਸਾਨ ਗੁਰੂ (ਦੇਹਧਾਰੀ) ਦੀ ਜਾਗਹ ਨਹੀਂ।

ਮਹਿਲਾਓਂ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਸਿਕਖ ਧਰ्म ਦੇ ਸਿਦ्धਾਂਤੋਂ ਚ ਆਕਥੇਆ ਗੇਆ ਏ ਜੇ ਮਹਿਲਾਏਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪੁਰਖੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਏ ਤੇ ਉਂਦੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਗੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨੇ ਦਾ ਬਾਬਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਏ। ਓਹ ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਕਰੀ ਸਕਦੇ ਨ, ਅਖੰਡ ਮਾਰਗ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੇਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਠ) ਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਈ ਸਕਦੇ ਨ, ਕੀਰਤਨ (ਮੰਡਲੀ ਚ ਭਜਨ ਗਾਨਾ), ਗ੍ਰੰਥੀ (ਪੁਰੋਹਿਤ) ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਘਰ ਕਮਮ ਕਰੀ ਸਕਦੇ ਨ। ਓਹ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਸਾਂਸਕ੃ਤਿਕ, ਸਾਮਾਜਿਕ ਤੇ ਧਰਮਨਿਰਪੇਕ਼ ਗਤਿਵਿਧਿਯੋਂ ਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਈ ਸਕਦੇ ਨ। ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਪੈਛੇ ਬਢ੍ਹੇ ਵਿਸ਼੍ਵ ਧਰਮ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪੁਰਖੇਂ ਤੇ ਮਹਿਲਾਏਂ ਗੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਨੇ ਲੈਂਗਿਕ ਆਧਾਰਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਤੇ ਉਂਦੇ ਬਾਦ ਆਨੇ ਆਲੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮਹਿਲਾਏਂ ਗੀ ਸਿਕਖ ਪ੍ਰੇਰਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗਤਿਵਿਧਿਯੋਂ ਚ ਪੂਰੀ ਚਾਲਲੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈਨੇ ਲੈਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਚ ਆਖਦਾ ਏ,

"ਸਤਿਯਾਂ ਤੇ ਮਦਦ, ਸਾਰੇਂ ਗੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਏ। ਏਹ ਸਥਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਟਕ ਏ। ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਏ, ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰ਷ਟਿ ਭਲਾਈ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਏ" -ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਪ੃਷਼ 304

ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਮਹਿਲਾਏਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਗੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਏ ਜੇਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਮਕਤਿ, ਬਲਿਦਾਨ, ਤੇ ਬਹਾਦੁਰੀ ਚ ਬਾਬਾਰ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰਣ ਕਰਦੀ ਏ। ਮਹਿਲਾਏਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਗਰਿਮਾ, ਸੇਵਾ, ਤੇ ਆਤਮਬਲਿਦਾਨ ਦੇ ਮਤੇ ਸਾਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਸਿਕਖ ਪਰਿਪਰਾ ਚ ਲਿਖੇ ਗੇਂਦੇ ਨ।

ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਦੇ ਮਤਾਬਕ ਪੁਰਖ ਤੇ ਜਨਾਨੀ ਇਕ ਸਿਕਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸੇ ਹੋਂਦੇ ਨ। ਪਰਸਪਰ ਰਿਖਤੋਂ ਤੇ ਪਰਸਪਰ ਨਿਰੰਭਰਤਾ ਦੀ ਵਾਤਾਵਰਣੀ ਚ ਜਿਥੋਂ ਮਨੁਕਖ ਜਨਾਨੀ ਕੋਲਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਏ, ਤੇ ਜਨਾਨੀ ਪੁਰਖ ਦੇ ਬੀਜ ਥਮਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦੀ ਏ। ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਦੇ ਮਤਾਬਕ ਮਦਦ ਬਿਨਾ ਜਨਾਨੀ ਦੇ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਚ ਸੁਰਕਿਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਮਹਸੂਸ ਨੇਈ ਕਰੀ ਸਕਦਾ ਤੇ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਰਬੰਧ ਤੁਸੀਤ ਜਨਾਨੀ ਦੇ ਪਾਰ ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕੱਨ੍ਹੀ ਏ ਜੇਹੜੀ ਉਸੀ ਅਪਨੀ ਜਿੰਦਗੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਏ, ਤੇ ਉਲਟਾ ਬੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਕਹਾ:

"[ਏਹ] ਇਕ ਜਨਾਨੀ ਏ ਜੇਹੜੀ ਦੌਡ਼ ਗੀ ਚਲਾਂਦੀ ਏ" ਤੇ ਏਹ ਜੇ ਅਦੇਂਗੀ "ਸਤੀ ਗੀ ਸ਼ਾਪਿਤ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗੇਂਦੀ ਨੇਈ ਸਮਝਨੀ ਚਾਹਿਦੀ, [ਜਦੂਂ] ਜਨਾਨੀ ਥਮਾਂ ਨੇਤਾ ਤੇ ਰਾਜਾ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦੇ ਨ।" ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਪ੃਷਼ 473 ਏ।

ਤੁਲਨਾ: ਹੇਕ ਅਹਮ ਗਾਲ ਕੁਝ ਤਠਾਵਣ ਕਿਤੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਥਾਂ ਕਿਥਾਂ ਧਰਮ ਜਨਾਨੀ ਕੁਝ ਤੁਲਨਾਰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਣ, ਇਥਾਂਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਏਹਸਾਸ ਯਾ ਤਚਤਮ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕ੍਷ੇਤਰ ਕੁਝ ਹਾਸਿਲ ਕਰਣ ਏਚ ਸਕਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਚ ਆਖਦਾ ਏ,

"ਸਥਾ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਧਾਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਨਰ-ਨਾਰੀ ਵਿਚ ਵਿਧਾਤ ਹੈ" (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ, ਪ੃.605)।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਦੇ ਤੁਲਨਾਰੇ ਕਥਨ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਲਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਬਾਬਾਰ ਟਿਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਿਏ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਿਯੈ ਪੁਰਖ ਤੇ ਜਨਾਨੀ ਦੋਨੋਂ ਬਾਬਾਰ ਮੁਕਤਿ ਹਾਸਲ ਕਰੀ ਸਕਦੇ ਨ।

कई धर्मों विच जनानी नूं मरद दी अध्यात्म विच बाधा समझया जांदा है, पर सिख धर्म विच नहीं। गुरु इस गल्ल गी नकारदे न। 'सिख धर्म पर वर्तमान विचार' च ऐलिस बसर्के ने आखेआ ऐ जे

"पैहले गुरु ने जनानी गी पुरुष दे बराबर बनाई दित्ता... स्त्री पुरुष आस्ते बाधा नई ही, पर परमात्मा दी सेवा करने ते मुक्ति दी तलाश च इक साथी ही"।

ब्याहः गुरु नानक ने गृहस्थ दी सिफारिश कीती—गृहस्थ दा जीवन, ब्रह्मचर्य ते त्याग दे बजाय पति-पत्नी बराबर दे साथी हे ते दोनों उप्पर निष्ठा दा हुक्म दित्ता गेदा हा। पवित्र श्लोकें च घरेलू सुख गी इक पोषित आदर्श दे रूप च पेश कीता गेदा ऐ ते ब्याह ने परमात्मा कन्ने प्रेम दी अभिव्यक्ति आस्तै इक दौड़दा रूपक उपलब्ध करोआया हा। शुरुआती सिक्ख धर्म दे कवि ते सिख सिद्धांत दे आधिकारिक व्याख्याकार भाई गुरदास होरें महिलाएं गी बड़ा श्रद्धांजलि अर्पित करदे न। ओह आखदा ऐ:

"एक जनानी, अपने माता-पिता दे घर च पसंदीदा ऐ, अपने पिता ते मां दे प्यारे ऐ। अपने ससुराल दे घर च, ओह परिवार दा स्तंभ ऐ, उंदी सौभाग्य दी गारंटी ऐ... आध्यात्मिक बुद्धि च हिस्सा लैंदी ऐ।" ते आत्मज्ञान ते उदात्त गुणें कन्ने संपन्न, इक जनानी, मनुक्ख दा दूआ आधा हिस्सा, उसी मुक्ति दे दरवाजे तगर पजांदी ऐ।" (वरण, वि. 16) ऐ।

बराबर दा दर्जा: पुरुष ते महिलाएं दे बराबर दा दर्जा सुनिश्चित करने आस्तै गुरुएं दीक्षा, शिक्षा जां संगत (पवित्र संगति) ते पंगाट (इक साथ खाना) गतिविधियें च हिस्सा लैने दे मामलें च लिंगें च कोई भेद नई कीता। महिमा प्रकाश सरूप दास भल्ला हुंदे मुजब गुरु अमर दास होरें महिलाएं आसेआ घूंघट दे इस्तेमाल च बेइज्जती कीती। उने जनानियां गी चेलें च किश समुदायें दी निगरानी करने दा कम्म सौंपेआ ते सती दे रिवाज दे खिलाफ प्रचार कीता। सिक्ख इतिहास च कई महिलाएं दे नां दर्ज न, जियां माता गुजरी माई भगो, माता सुंदरी, रानी साहब कौर, रानी सदा कौर ते महारानी जिंद कौर, जिनेंगी अपने समें दी घटनाएं च महत्वपूर्ण भूमिका निभाई ही

शिक्षा : सिक्ख धर्म च शिक्षा गी बड़ा जरूरी मन्नेआ जंदा ऐ। एह कुसै बी दी सफलता दी कुंजी ऐ। एह व्यक्तिगत विकास दी प्रक्रिया ऐ ते एह गै कारण ऐ जे 3 गुरु ने मते सारे स्कूल स्थापित कीते। गुरु ग्रंथ साहब च आखदा ऐ,

"सब दिव्य ज्ञान ते चिंतन गुरु दे जरिए हासल होंदा ऐ" (गुरु ग्रंथ साहब, पृ.831)।

सारें लई शिक्षा जरूरी ऐ ते हर इक गी बेहतरीन बनाने लई कम्म करना होग। 3 गुरु ने भेजे गए सिख मिशनरी च 52 जनानियां ही। 'सिख महिलाएं दी भूमिका ते स्थिति' च डा. मोहिन्दर कौर गिल लिखदे न जे "गुरु अमर दास गी यकीन हा जे कुसै बी शिक्षा गी उसलै तकर जड़े नई पाई सकदी जिसलै तकर ते जट्टू तकर ओह महिला लोकें आसेआ स्वीकार नई कीती जंदी"।

कपड़े ते पाबंदियां: महिलाएं गी घूंघट नई लाने दी लोड़ दे अलावा सिख धर्म ड्रेस कोड दे बारे च इक साधारण पर बड़ा जरूरी बयान दिंदा ऐ। एह गल्ल सारे सिक्खें पर लागू होंदी ऐ चाहे ओह लिंग दी परवाह नई करदे। गुरु ग्रंथ साहब च आखदा ऐ,

"ਉਨ ਕਪਡੇ ਗੀ ਪਹਿਨੇ ਥਮਾਂ ਬਚੋ ਜਿੰਦੇ ਚ ਸ਼ਰੀਰ ਅਸਹਜ ਹੋਂਦਾ ਏ ਤੇ ਮਨ ਭੁਲੇ ਵਿਚਾਰੇਂ ਕਨੈ ਭਰੋਚੇ ਦਾ ਹੋਂਦਾ ਏ।" ਏਸਜੀਜੀਏਸ, ਪ੃ਥਕ 16 ਏ

ਇਸ ਚਾਲੀ ਸਿਕਖੋਂ ਗੀ ਏਹਸਾਸ ਹੋਗ ਜੇ ਕਿਸ ਚਾਲੀ ਦੇ ਕਪਡੇ ਦਿਮਾਗ ਗੀ ਭੁਲੇ ਵਿਚਾਰੇਂ ਕਨੈ ਭਰਦੇ ਨ ਤੇ ਉਨੇਂਗੀ ਤੁੰਦੇ ਕੋਲਾ ਬਚਨਾ ਚਾਹਿਦਾ। ਸਿਖ ਮਹਿਲਾਏਂ ਗੀ ਕਿਰਪਨ (ਤਲਵਾਰ) ਤੇ ਹੋਰਨੇਂ ਕਨੈ ਅਪਨੇ ਬਚਾਵ ਦੀ ਤਮੀਦ ਏ, ਏਹ ਮਹਿਲਾਏਂ ਆਸਟੈ ਬੇਜੋਡ਼ ਏ ਕੀਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਚ ਏਹ ਪੈਛੀ ਬਾਰੀ ਏ ਜੇ ਮਹਿਲਾਏਂ ਥਮਾਂ ਅਪਨੇ ਬਚਾਵ ਦੀ ਤਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੀ ਤੇ ਉਨੇਂਗੀ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਸੁਰਕਾ ਆਸਟੈ ਪੁਰਖੇਂ ਪਰ ਨਿਰੰਭਰ ਹੋਨੇ ਦੀ ਤਮੀਦ ਨੈਈ ਏ।

SGGS Quotes:: "ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਸਮਾਨ ਚ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੇਕੱਡ ਨੈਈ ਦਿਕਖਦਾ। ਸਾਰੀ ਜਨਾਨਿਆਂ ਤੇ ਮੰਦੋਂ ਚ ਤੁੰਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ ਦੀ ਏ।" Sggs Page 223. ਜਨਾਨੀ ਤੋਂ ਮੰਦ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ; ਜਨਾਨੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਦਮੀ ਗਰ੍ਬਵਤੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ; ਜਨਾਨੀ ਨਾਲ ਓਹ ਸਗਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਰੀ ਤਥਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਨਾਨੀ ਦੇ ਜਰਿਏ ਆਨੇ ਵਾਲੀ ਪੀਫ਼ਿਯਾਂ ਆਂਦੀਆਂ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਜਨਾਨੀ ਮਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਦੂਜੀ ਜਨਾਨੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਤੀ ਗੀ ਓਹ ਬੜੀ ਜਾਂਦਾ ਏ ਤਾਂ ਤਥਾ ਭੁਰਾ ਕੀਤਾ ਆਖਨਾ ਏ ?

ਦਹੇਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ: "ਹੇ ਮੇਰੇ ਰਕਬ, ਮੇਰਾ ਬਧਾ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਤੇ ਦਹੇਜ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਦੇਓ।" ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ, ਪ੃ਥਕ 78, ਪਂਕਿਤ 18 ਏਸਜੀਜੀਏਸ

ਪੁਰਦਾਹ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ: "ਰਹਨਾ, ਰਹਨਾ, ਹੇ ਬੂਝ - ਅਪਨੇ ਚੇਹਰੇ ਗੀ ਪਰਦੇ ਕਨੈ ਨੈਈ ਢਕਨਾ। ਅੰਤ ਚ, ਇਸ ਕਨੈ ਤੁਸੇਂਗੀ ਆਧਾ ਖੋਲ ਬੀ ਨੈਈ ਔਗ। ਤੁੰਦੇ ਕੋਲਾ ਪੈਛੇ ਆਛਾ ਅਪਨੇ ਚੇਹਰੇ ਪਰ ਪਦਾ ਲਾਂਦਾ ਹਾ।" ; ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਤੀ। -ਪ੃ਥਕ 484, ਏਸਜੀਜੀਏਸ

ਜਨਾਨਿਆਂ ਤੇ ਸਚਮੁਚ ਸਾਰੇਂ ਆਤਮਾਏਂ ਗੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਜੀਨੇ ਲੇਈ ਸਖ਼ਕੀ ਕਨੈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾ: "ਆਓ, ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ਬਹਨੇਂ ਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਾਥੀ; ਮਿਗੀ ਅਪਨੇ ਗਲੇ ਚ ਨੇਡ੍ਰਮੇਂ ਕਨੈ ਗਲੇ ਲਾਓ। ਆਓ ਇਕਟੁੰਹੇ ਹੋਈ ਜਾਚੇ, ਤੇ ਸਾਫ਼ੇ ਸਰਵਸ਼ਕਿਤਮਾਨ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਕਹਾਨਿਆਂ ਸੁਨਾਚੇ।"-ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ , ਪ੃ਥਕ 17, ਏਸਜੀਜੀਏਸ।

"ਮਿਤਰ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਹਨਨੇ ਸੁਖ ਗੀ ਬਰਦਾਦ ਕਰਦੇ ਨ, ਅੰਗੋਂ ਗੀ ਜੇਹੜਾ ਪਹਨਨਾ ਧਾਰਨਾ ਏ, ਤੇ ਗੰਦੀ ਸੋਚ ਕਨੈ ਮਨ ਗੀ ਭਰਦਾ ਏ"-ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਪ੃ਥਕ 16

ਵਿਜੁਅਲ ਹੋ

ਪਗਡੀ ਇਕ ਸਿਖ ਦਾ ਅਵਿਮਾਜ਼ ਹਿੱਸਾ ਏ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੇਹਾ ਏ। ਲਗਭਗ 1500 ਈ. ਤੇ ਸਿਕਖ ਧਰ्म ਦੇ ਸਂਸਥਾਪਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਥਮਾਂ ਸਿਕਖ ਪਗਡੀ ਪਾਂਦੇ ਆਏ ਨ।

ਪਗਡੀ ਜਾਂ "ਪਗਰੀ" ਗੀ ਅਕਸਰ "ਪਗ" ਜਾਂ "ਦਸਤਾਰ" ਚ ਘੁਟ੍ ਕੀਤਾ ਜਂਦਾ ਏ, ਇਕ ਗੈ ਲੇਖ ਆਸਟੈ ਬਕਖ-ਬਕਖ ਬੋਲਿਅਂ ਚ ਬਕਖ-ਬਕਖ ਸ਼ਬਦ ਨ। ਏਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਕਪਡੇ ਦਾ ਸਾਂਦਰਭ ਦਿੰਦੇ ਨ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰੂ਷ ਤੇ ਜਨਾਨੀ ਦੋਨੋਂ ਦੇ ਸਿਰ ਗੀ ਢਕਨੇ ਆਸਟੈ ਪਹਿਨੇ ਦੇ ਨ। ਏਹ ਸਿਰ ਦੇ ਪਟ੍ਟੀ ਏ ਜਿਸ ਚ ਇਕ ਲਮਾ ਦੁਪਟ੍ ਆਫੇ ਕਪਡੇ ਦਾ ਇਕ ਟੁਕੜਾ ਸਿਰ ਦੇ ਗੋਲ ਚ ਜਖਮ ਕੀਤਾ ਜਂਦਾ ਏ ਜਾਂ ਕਦੇਂ-ਕਦੇਂ ਅਂਦਰੂਨੀ "ਟੋਪੀ" ਜਾਂ ਪਟਕਾ ਬੀ ਹੋਂਦਾ ਏ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਰਿਪਰਾਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪਗਡੀ ਸਿਰਫ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਤਚੀ ਹੈਸਿਯਤ ਦੇ ਮਰਦ ਹੀ ਪਹਨਦੇ ਸਨ; ਨਿਸ਼ਨ ਦਰਜ ਦੇ ਯਾ ਨਿਚਲੀ ਜਾਤਿ ਦੇ ਮਰੰਗੀ ਪਗਡੀ ਨੇਈ ਪਾਨੇ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਹੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨਾ ਕਟੇ ਬਾਲੇਂ ਗੀ ਰਖਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਹ ਨੇ ਆਸਥਾ ਦੇ ਪੰਜ ਕੇ ਧਾ ਪੰਜ ਲੇਖੋਂ ਚ ਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਅਨਿਵਾਰ੍ਧ ਕੀਤਾ ਹਾ, ਪਰ 1469 ਚ ਸਿਕਖੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਥਮਾਂ ਗੈ ਏਹ ਸਿਕਖ ਧਰਮ ਕਨੈ ਲਾਂਬੇ ਸਮੇਂ ਥਮਾਂ ਗੈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਕਨੈ ਜੁਡੇ ਦਾ ਏ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੁਨਿਆ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਧਰਮ ਏ ਜਿਸ ਚ... ਜੇਹੜੀ ਸਭਨੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਰੂ਷ਾਂ ਆਸਟੈ ਪਗਡੀ ਪਾਨਾ ਲਾਜਮੀ ਏ। ਪਾਂਧੀਮੀ ਮੁਲਖੋਂ ਚ ਪਗਡੀ ਪਾਨੇ ਆਫੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਹੁਮਤ ਸਿਕਖ ਏ। ਸਿਕਖ ਪਗਡੀ ਗੀ ਦਸਤਾਰ ਬੀ ਆਖਦੇ ਨ। 'ਦਸਤਾਰ' ਇਕ ਫਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦ ਏ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਏ 'ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਹਤਥ' ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਦੇ ਆਸ਼ੀ਷ ਦਾ ਮਤਲਬ ਏ।

ਸਿਕਖ ਅਪਨੀ ਕਿਈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਿ਷ਟ ਪਗਡੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਪਰਿਪਰਾਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪਗਡੀ ਇੜਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਏ, ਤੇ ਲਾਂਬੇ ਸਮੇਂ ਥਮਾਂ ਇਕ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਰੇਹੀ ਏ ਜੇਹੜੀ ਕੁਸਾਈ ਸਮੇਂ ਚ ਸਿਰਫ ਕੁਲੀਨਤਾ ਆਸਟੈ ਆਰਕਿਤ ਹੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁਗਲ ਵਰਚਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਮੁਸਲਮਾਨੇ ਗੀ ਗੈ ਪਗਡੀ ਪਾਨੇ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਹੀ। ਸਾਰੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨੇ ਗੀ ਇਕ ਪਹਿਨੇ ਪਰ ਸਖ਼ਤ ਰੋਕ ਲਾਈ ਗੇਈ ਹੀ।

ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਹ ਹੋਰੇਂ ਮੁਗਲੇਂ ਦੇ ਇਸ ਤਲਾਂਘਨ ਦੀ ਅਵਹੇਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਈ ਅਪਨੇ ਸਾਰੇ ਸਿਕਖਾਂ ਗੀ ਪਗਡੀ ਪਾਨੇ ਲੇਈ ਆਖੇਆ। ਏਹ ਤਚ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਕੇਂ ਗੀ ਪਨਛਾਨਦੇ ਹੋਈ ਪਹਿਨੇਆ ਜਾਨਾ ਹਾ ਜੇਹੜੇ ਤੁਨੇਂਗੀ ਅਪਨੇ ਖਾਲਸਾ ਅਨੁਧਾਇਅਂ ਆਸਟੈ ਚਾਰਟ ਕੀਤੇ ਹੈ। ਓਹ ਚਾਹੜਦੇ ਹੈ ਜੇ ਤੁਦਾ ਖਾਲਸਾ ਅਲਗ ਹੋਏ ਤੇ "ਦੁਨਿਆ ਥਮਾਂ ਬਕਖਾ ਖੜੋਨੇ" ਦਾ ਸਾਂਕਲਿਤ ਹੋਏ। ਓਹ ਚਾਹੜਦੇ ਹੈ ਜੇ ਓਹ ਤੁਦਾ ਬੇਜੋਡ ਰਸਤੇ ਪਰ ਚਲਨ ਜੇਹੜਾ ਸਿਕਖ ਗੁਰੂਏਂ ਆਸੇਆ ਤਥ ਕੀਤਾ ਗੇਦਾ ਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਪਗਡੀ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੀਡ ਵਿਚੋਂ ਅਲਗ ਖੜਾ ਰੇਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ; ਕੀਜੇ ਓਹ ਚਾਹੜਦਾ ਹਾ ਜੇ ਤੁਦੇ 'ਸਾਂਤ-ਸੈਨਿਕ' ਨ ਸਿਰਫ ਆਸਾਨੀ ਕਨੈ ਪਛਾਨਨੇ ਆਫੇ ਹੋਨ, ਸਾਗੂਆਂ ਆਸਾਨੀ ਕਨੈ ਬੀ ਲਭਨ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਿਖ ਆਦਮੀ ਧਾ ਜਨਾਨੀ ਪਗਡੀ ਪਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਗਡੀ ਸਿਰਫ ਕਪਡੇ ਦਾ ਪਟ੍ਟੀ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕੀਜੇ ਸਿਕਖ ਦੇ ਸਿਰ ਕਨੈ ਇਕ ਗੈ ਹੋਈ ਜਂਦਾ ਏ। ਪਗਡੀ ਦੇ ਕਨੈ-ਕਨੈ ਸਿਕਖਾਂ ਆਸੇਆ ਪਹਿਨੇ ਜਾਨੇ ਆਫੇ ਆਸਥਾ ਦੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਲੇਖੋਂ ਦਾ ਬੀ ਬੇਹਦ ਆਧਾਤਿਕ ਤੇ ਲੌਕਿਕ ਮਹਤਵ ਏ। ਜਦਕੇ ਪਗਡੀ ਪਹਿਨੇ ਕਨੈ ਜੁਡੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਮਤੇ ਸਾਰੇ ਨ — ਸਾਂਗ੍ਰਹਿਤਾ, ਸਮਰਪਣ, ਆਤਮਸਮਾਨ, ਹਿਮਤ ਤੇ ਧਰਮਪਰਾਯਣਤਾ, ਪਰ!, ਸਿਕਖਾਂ ਦਾ ਪਗਡੀ ਪਾਨੇ ਦਾ ਮੁਕਖ ਕਾਰਣ ਏਹ ਦਸ਼ਨਾ ਏ--ਅਪਨਾ ਪਾਰ, ਆਜ਼ਾਕਾਰਿਤਾ ਤੇ ਸਾਂਸਥਾਪਕ ਆਸਟੈ ਆਦਰ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਹ।

ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗੇਦੇ ਹਾਇਲਾਈਟ ਕੀਤੇ ਗੇਦੇ ਸ਼ਾਬਦੋਂ ਗੀ ਕੁਸੈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ੈ ਕਨੈ ਬਦਲਨੇ ਦੀ ਲੋੜ ਏ। 'ਕਾਰਣ' ਹੋ ਸਕਦੇ ਨੇ।

"ਪਗਡੀ ਸਾਢੇ ਆਸਤੈ ਸਾਢੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਏ। ਏਹ ਏ ਜੇ ਅਸ ਕਿਸ ਚਾਲੀ ਅਪਨੇ ਆਪ ਗੀ ਸਿੰਹ ਤੇ ਕੌਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤਾਜ ਪਾਂਦੇ ਆਂ ਜੇਹੂਡੇ ਅਪਨੀ ਤਚੀ ਚੇਤਨਾ ਆਸਤੈ ਪ੍ਰਤਿਬਦਧਤਾ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਦੇ ਨ। ਪੁਰਖੇਂ ਤੇ ਜਨਾਨਿਧੀਂ ਆਸਤੈ ਏਹ ਪ੍ਰੋਜੋਕਿਟਵ ਪਛਾਨ ਰਾਜਸੀ, ਕੁਪਾ, ਤੇ ਵਿਸ਼ਿ਷ਟਤਾ ਦਾ ਸਾਂਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਏ।" .ਏਹ ਦੂਏਂ ਗੀ ਸਕੇਤ ਏ ਜੇ ਅਸ ਅਨੰਤ ਦੀ ਛਵਿ ਚ ਰੈਂਹਦੇ ਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਆਸਤੈ ਸਮਰਪਿਤ ਆਂ ਪਗਡੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨੇ ਦੇ ਅਲਾਵਾ ਕੁਸੈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ੈ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਨੇਈ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤਿਬਦਧਤਾ ਜਦੁੰ ਤੁਸ ਅਪਨੀ ਪਗਡੀ ਬਨੀ ਲੈਂਦੇ ਓ ਤਾਂ ਤੁਸ ਛਹ ਅਰਥ ਲੋਕੇਂ ਚ ਇਕ ਗੈ ਵਿਕਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਬੇਖੌਫ ਖੜ੍ਹਾਂਦੇ ਹੋ।

ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਕੁੰਜੀ ਸਾਰ ਅਪਨੇ ਸਫਰ ਚ

ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਸਿਕਖ ਧਰ्म ਦਾ ਇਕ ਮਹਤਵਪੂਰਣ ਪਹਲੂ ਏ। ਇਸਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਿਕਖੋਂ ਗੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਨਮ੍ਰਤਾ ਕਨੈ ਝੁਕਨਾ ਪੌਂਦਾ ਏ। ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਯਾ ਨਿਮਰਾਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਚ ਨਿਕਟਤਾ ਕਨੈ ਜੁਡੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨ। ਨਿਮਰਾਤਾ ਇਕ ਐਸਾ ਗੁਣ ਏ ਜਿਸਦਾ ਗੁਰਬਾਨੀ ਚ ਜੋਰਦਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਇਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਨਮ੍ਰਤਾ", "ਪਰੋਪਕਾਰ" ਯਾ "ਨਮ੍ਰਤਾ" ਏ। ਕੋਈ ਐਸਾ ਵਾਕਿਤ ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਗਲ਼ ਕਨੈ ਵਿਚਲਿਤ ਨੇਈ ਹਾਂਦਾ ਜੇ ਓਹ ਕੁਸੈ ਕੋਲਾ ਬੀ ਬੇਹਤਰ ਜਾਂ ਮਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਏ।
ਸਮਸਥਾ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰ - ਤੁਪਰ ਕੋਈ ਸਹੀ ਵਾਕਿਆ ਨੇਈ

ਏਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁਕਖਾਂ ਆਸਤੈ ਪੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨੇ ਆਸਤੈ ਇਕ ਮਹਤਵਪੂਰਣ ਗੁਣ ਏ ਤੇ ਏਹ ਇਕ ਸਿਕਖ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਏ ਤੇ ਏਹ ਗੁਣ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਿਕਖ ਦੇ ਕਨੈ-ਕਨੈ ਹੋਨਾ ਲੋਡ਼ਚਦਾ ਏ। ਸਿਕਖ ਸ਼ਸ਼ਕਾਗਾਰ ਚ ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਗੁਣ ਨ:

ਸਚਾਈ (ਸਤ), ਸਾਂਤੋ਷ (ਸਾਂਤੋਖ), ਕਰੁਣਾ (ਦਯਾ) ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ(ਧਾਰ)।

ਏਹ ਪੰਜ ਗੁਣ ਸਿਕਖ ਆਸਤੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹੋਂ ਗੁਣਾਂ ਗੀ ਸਾਂਕਾਰਿਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਉਨੋਂਗੀ ਅਪਨੇ ਵਾਕਿਤਿਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਨਾਨੇ ਆਸਤੈ ਗੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਤੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਤੁੰਦਾ ਫਰਜ਼ ਏ।

ਗੁਰਬਾਨੀ ਸਾਹਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਦਸ਼ਦੀ ਏ:

"ਨਮ੍ਰਤਾ ਦਾ ਫਲ ਸਹਜ ਸ਼ਾਂਤਿ ਤੇ ਸੁਖ ਏ। ਨਮ੍ਰਤਾ ਕਨੈ ਓਹ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤਕਢ਼ਾ ਦਾ ਖ਼ਜਾਨਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਰੌਹਦੇ ਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ-ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਮ੍ਰਤਾ ਚ ਢੁੜ੍ਹੀ ਗੇਦਾ ਏ। ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਗੀ ਦਿਆਲੁਤਾ ਕਨੈ ਸ਼ਖਾਈ ਨਮ੍ਰਤਾ ਕਨੈ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਗੇਦਾ ਏ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਨਮ੍ਰਤਾ ਗੀ ਭੀਖ ਮਾਂਗਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਨ।" ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਕਟੋਰਾ।"

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਗੁਰੂ:

"ਅਪਨੇ ਦਿਮਾਗ ਚ ਧਾਰ ਤੇ ਨਮ੍ਰਤਾ ਕਨੈ ਸੁਨਨਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਗੀ ਨਾਮ ਕਨੈ ਸਾਫ ਕਰੋ, ਅੰਦਰ ਦੀ ਗਹਰਾਈ ਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਪਰ।"- ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਪ੃਷ਠ 4।

"ਸਾਂਤੋ਷ ਗੀ ਅਪਨੀ ਬਾਲਿਧਾਂ, ਨਮ੍ਰਤਾ ਗੀ ਅਪਨੀ ਭੀਖ ਮਾਂਗਨੇ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਬਨਾਓ, ਤੇ ਧਿਆਨ ਗੀ ਅਪਨੀ ਸ਼ਰੀਰ ਤੱਥ ਲਾਨੇ ਆਛੀ ਰਾਖੀ ਬਨਾਓ।"- ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਪ੃਷ਠ 6।

"ਨਮ੍ਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰ ਚ ਸ਼ਬਦ ਸੁੰਦਰਤਾ ਏ। ਅਤੁਲਨੀਧ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਉਥੋਂ ਗੈ ਫੈਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਗੇਦੇ ਨ।" ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਪੇਜ 8।

"ਵਿਨਿਧ, ਨਮ੍ਰਤਾ ਔਧ ਸਹਜ ਸਮਝ ਭੇਧੀ ਸਾਸ ਔਧ ਸਸੁਰ ਹੈਂ" - ਏਸਜੀਜੀਏਸ ਨੂੰਘ 152।

अध्यात्म की ओर सफर

गुरु ग्रंथ साहब इक सनातन जीवित गुरु, सिख गुरु, हिन्दू ते मुस्लिम संत दी काव्य रचना ऐ। संकलन उंदे राएं परमात्मा आसेआ सारें मनुक्खें गी दित्ता गेदा वरदान ऐ। गुरु ग्रंथ साहब विच दर्शन किसे वी तरह दे अत्याचार दे बिना ईश्वरीय न्याय ते आधारित समाज दा है। जित्यें ग्रंथ हिंदू धर्म ते इस्लाम दे शास्त्रें गी स्वीकार करदा ऐ ते उंदा आदर करदा ऐ, उत्थें गै इसदा मतलब इन्हे कुसै बी धर्म कन्नै नैतिक मेल-मिलाप नेई ऐ। गुरु ग्रंथ साहब च महिलाएं गी पुरुषें दे बराबर भूमिका कन्नै बड़ा आदर दित्ता जंदा ऐ। महिलाएं दी आत्मा पुरुषें दे समान ऐ ते इस चाल्ली मुक्ति हासल करने दे बराबर मौके कन्नै अपनी आध्यात्मिकता दी खेती करने दा बराबर अधिकार ऐ। महिलाएं गी प्रमुख धार्मिक मंडली समेत सारे धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक, ते धर्मनिरपेक्ष गतिविधियें च हिस्सा लैई सकदा ऐ।

सिक्ख धर्म बराबरी, समाजिक न्याय, इंसानियत दी सेवा, ते दुए धर्मो आस्तै सहिष्णुता दी वकालत करदा ऐ। सिक्ख धर्म दा जस्तरी संदेश रोजमर्रा दे जीवन च करुणा, ईमानदारी, नम्रता ते उदारता दे आदर्शों दा अमल करदे होई हर समें परमात्मा दी आध्यात्मिक भक्ति ते श्रद्धा ऐ। सिख धर्म दे त्रै मूल सिद्धांत न परमात्मा दा ध्यान ते याद कर्ता, ईमानदार जीवन जीने आस्ते कम्म करना ते दुए कन्ने सांझा करना।

आत्मा आस्ते इस आध्यात्मिक यात्रा च जाने दा प्रयास करने आस्ते मती मती बधाइयां। अनुवाद कदें बी मूल दे नेड़े नेई होई सकदा, खास करियै जिसलै पूरा गुरु ग्रंथ साहब कविता च होंदा ऐ ते रूपक दे प्रयोग कन्नै कम्म बेहतरीन मुश्कल होई जंदा ऐ। दिव्य संदेश च हिन्दू & मुस्लिम पौराणिक कहानियां दा इस्तेमाल अक्सर प्रलाहद, हरनकाश, लक्ष्मी, ब्रह्मा बगैरा कीता जंदा ऐ कृपया इन्हें गी शाब्दिक रूप च नेई पढ़ो पर उंदे अंतर्निहित संदेश गी समझो। ध्यान इस गल्ल उपर ऐ के परमेसरे इक गै ऐ ते उंदे कन् ने मेल करना मनुख दे जीवन दा लक्ष्य ऐ।

एह कम्म बरें थमां केई स्वयंसेवकें आसेआ कीता गेदा ऐ, तां जे तुंदे कोल तुंदी भाशा च दिव्य संदेश पुज्जी सकै। जेकर तुंदे कोल कोई सुआल ऐ तां बेझिझक walnut@gmail.com पर ईमेल करो ते अस इस यात्रा च तुंदे कन्ने जुड़ना बड़ा पसंद करगे।